

CE SĂ FAC CU ISUS CARE SE NUMEȘTE HRISTOS?

Domnul să te binecuvânteze, frate Vayle. (Adunarea spune: „Bună dimineața, frate Branham.”). Întotdeauna întârzii. Billy mi-a spus că am vreo treizeci de interviuri. Până acum am avut două sau trei, dar nu pot să iau pe toată lumea. Unii oameni așteaptă de luni de zile, iar Domnul a făcut lucruri mari aici. O, El este Dumnezeuul nostru, nu-i așa? (Amin).

Sunt sigur că în dimineața aceasta toți suntem marcați de tristețea care a lovit națiunea prin moartea președintelui nostru, domnul Kennedy. Chiar dacă nu am fost de acord cu politica și cu religia acestui om, totuși nu merita să moară în felul acesta. Nu. Copiii aceia au rămas fără tată, iar mama... Chiar dacă nu sunt de acord cu ea, să nu uităm că este o mamă. Ea și-a pierdut soțul care a căzut împușcat peste ea și sângele lui a curs peste ea. Este ceva groaznic.

Uneori, ea crede că aduce pacea peste această națiune prin felul ei și prin celelalte lucruri. Poate este adevărat, dar știați că doamna Kennedy nu a auzit niciunul din aceste Mesaje? Poate dacă ar auzi măcar unul dintre ele, ar proceda altfel. Dar cum rămâne cu surorile noastre care l-au auzit și totuși nu sunt de acord cu el? Vedeți?

Ea a fost născută catolică și aceasta-i tot ce știe. Eu nu am nimic împotriva ei. Este vorba de sistem. Nu am nimic împotriva catolicilor. În ce privește sistemul catolic, este la fel ca sistemul prezbiterian, metodist sau ca toate celelalte. Sistemul este de vină, nu oamenii.

Eu cred că domnul Kennedy a făcut treabă bună ca președinte, iar inima mea este îndreptată spre soția lui și-mi pare rău pentru ea, fiindcă chiar unul din națiunea aceasta a făcut un asemenea lucru.

Faptul că nu ești de acord cu cineva, nu te justifică să iei o asemenea atitudine și să-l ucizi pe acel om. Unul din copilașii lui a spus: „Acum nu mai am cu cine să mă joc. Tati nu mai este.” Ați văzut?

Cred că așa voi păți și eu într-o zi, fiindcă mi s-a întâmplat de multe ori, când am fost în străinătate, să se tragă asupra mea, dar oamenii au făcut scuturi din trupurile lor ca să nu fiu împușcat de la distanță.

Adevărul este că acesta este prețul care vine împreună cu renumele câștigat din diferite lucruri. Vedeți? Cred că tot al patrulea președinte al nostru a fost asasinat. Îmi pare rău pentru aceasta și mi-e rușine că avem asemenea oameni în America.

Așa cum am spus, chiar dacă nu am fost de acord cu politica și cu ideile lui, el este tot un om. Nu am fost de acord cu sistemul lui religios, dar așa a fost crescut el; poate a auzit astfel de lucruri.

Poporul american l-a votat ca președinte pe domnul Kennedy, de aceea suntem o democrație. Eu nu l-am votat pe domnul Kennedy, ci pe domnul Nixon, pentru că îl cunosc personal și îmi place de el, dar ceilalți cetățeni ai națiunii l-au votat pe domnul Kennedy. Ce s-a întâmplat mai departe, rămâne între ei și Dumnezeu.

Acum mă gândesc la această ființă umană, la această mamă care a rămas singură cu copiii ei, la doamna Kennedy. Am putea să ne ridicăm să ne rugăm pentru ea?

Doamne Isuse, noi suntem ființe umane și simțim unii pentru alții. Ne pare rău că președintele nostru a fost împușcat cu sânge rece de un ucigaș. Ne pare rău că națiunea noastră a ajuns într-o asemenea stare încât oamenii se împușcă unii pe alții cu sânge rece, așa cum l-au omorât și pe un frate de culoare nu cu mult timp în urmă. L-au împușcat cu sânge rece din cauza unor convingeri rasiste. Ne pare rău că există asemenea oameni printre noi și recunoaștem că slăbiciunea noastră ne-a adus aici.

Te rugăm pentru doamna Kennedy, soția președintelui. Copilașii aceia îl așteaptă pe tatăl lor, cu care se jucau fericiți, dar acum nu mai au tată. Și această femeie... soțul ei i-a căzut drept în brațe și i-a umplut rochia de sânge.

Deși credem că această femeie este greșită prin felul în care umblă printre oameni, prin felul cum se îmbracă și așa mai departe, Te rugăm s-o ajuți. Isuse Hristoase, îngăduie ca în timpul care i-a mai rămas, să găsească Adevărul, pentru ca El să-i dea pacea și mângâierea Ta în acest timp de necaz. Iar pe noi ajută-ne să fim cu toată inima lumini strălucitoare, pentru că nu știm ce influență putem avea asupra cuiva. Haideți să punem în evidență Lumina lui Hristos, până va veni El, pentru că marele Păstor, la care este toată dreptatea, va răsplăti fiecare lucru. Până atunci, ne încredințăm în mâna Ta, pentru ca dragostea în îndurarea Ta să se reverse peste noi în Numele lui Isus. Amin.

Cred că nici un om nu merită să moară așa. Nici domnul Lincoln nu a meritat să moară așa; nici domnul McKinley n-a meritat să moară așa; nici Huey Long nu a meritat să moară așa. Nimeni nu merită să moară așa. Crima este un lucru rău. Băieții noștri nu au luptat peste ocean pentru ca noi să avem asemenea lucruri și drapelul nostru nu a fost ridicat pentru așa ceva. Noi nu suntem cetățeni americani pentru așa ceva. Nu, nu! Dar aceste lucruri se petrec pentru că națiunea noastră a fost stricată de păcat.

Acum voi spune câteva lucruri pe care vreau să le știe biserica. Mai întâi vă rog să mă iertați pentru că v-am ținut prea mult duminică dimineața. Motivul pentru care fac aceasta, este că sunt printre oamenii mei și aici pot aduce învățături tari, pe care în alte părți nu le pot vorbi. Acolo rămân la lucrurile fundamentale ale Evangheliei, iar aici îmi trebuie două sau trei ore ca să pot trece prin tot Mesajul. Acesta este motivul pentru care v-am ținut de multe ori până la 12.30 sau 13.00. Aceasta este nimic față de zilele când stăteam chiar și toată noaptea. Atunci mergeam la opt și mă întorceam acasă a doua zi la două sau trei, pentru a ține adunarea.

Când voi mai veni la voi, am să încerc să țin o predică scurtă în loc de așa multă

Învățătură, desigur, dacă nu-mi spuneți că avem timp pentru așa ceva, fiindcă cred că urmează cele șapte Trâmbițe care se leagă exact cu Pecetea a șasea. Când s-a deschis Pecetea a șaptea, au sunat toate cele șapte trâmbițe. Aș vrea să aduc aceste lucruri bisericii, înainte de venirea Lui, înainte de plecarea mea sau orice se va întâmpla. Noi vom încerca să predicăm despre cele șapte Trâmbițe, aici, la școala duminicală, fiindcă avem o mulțime de locuri și puteți aduce și pe alții.

Vreau să vă spun că la New York am avut un timp minunat, iar auditoriul Morris a fost plin în fiecare seară. A trebuit să închidem ușile, fiindcă autoritățile nu ne-au permis să primim mai mulți oameni, ca să nu se producă îmbulzeală. Oamenii așteptau afară gândindu-se că poate cineva va obosi și va ieși, și astfel se va elibera vreun loc. Au fost foarte cumsecade. Eu cred că lumea, biserica creștină este flămândă după Dumnezeu.

Nădăjduiesc că Dumnezeu ne va da harul să ne putem aduna aici și să aducem cele șapte Trâmbițe. Aș vrea să am călăuzirea să fac acest lucru, astfel încât să le știți și voi.

La dejunul oamenilor de afaceri de acolo, s-a spus că au avut între cincizeci și o sută de invitați. În dimineața aceea s-au vândut o mie șapte sute de bilete și astfel s-au ocupat toate locurile de acolo. Fiecare coridor, pe lângă pereți și celelalte locuri erau pline de oameni. Au fost oameni de rang înalt, doi preoți și câțiva predicatori care au venit să asculte Mesajul. Cred că a ieșit mai bine decât ne-am așteptat.

În seara aceasta vom avea un mesaj referitor la starea voastră în Hristos. Va fi un mesaj scurt și aș vrea să fiu pe platformă la ora 19.30. (Cineva spune: „Dacă tu începi la 19.30, noi vom fi aici la ora 19.00.”). Da, dacă va fi cu voia Domnului, voi începe la 19.30 și voi încheia la 20.30. Voi încerca să fiu cât se poate de rapid.

Și încă ceva. Poate că străinii îi vor auzi pe oameni râzând. Eu încerc să stau departe de aceasta, dar nu pot. Sper că nu va suna ca un sacrilegiu, dar mama

obișnuia să spună că atunci când se adună oamenii este ca melasa de cereale într-o dimineață rece. Știți că melasa este groasă și curge greu. Tot așa și eu, merg greu prin aceste mesaje din cauza dulceței descoperirii lui Dumnezeu care ne lipește împreună, ceea ce și vreau. Aceasta îmi amintește un cântec pe care obișnuiam să-l cântăm:

Binecuvântată să fie legătura care leagă

Inimile noastre în dragostea creștină,

Părtășia noastră, a celor ca noi

Este ca și aceea de sus.

Chiar dacă vom fi despărțiți

Și vom suferi în noi,

Totuși ne vom bucura în inimile noastre

Nădăjduind că ne vom revedea.

Acesta este obiectivul nostru aici. De atunci au adormit mulți dintre sfinți, dar noi avem încă bucurie în inimă, fiindcă credem vedenia că în dimineața aceea îi vom revedea în slava binecuvântată, ca bărbați tineri și femei, așa cum au fost aici pe pământ. Eu cred că ei ne așteaptă pe noi, iar dacă va fi cu voia Domnului, într-o zi ne vom alătura lor.

Să nu uitați că serviciul de cântări va începe la ora șapte în loc de șapte și jumătate.

Săptămâna viitoare voi fi la Shreveport, Louisiana, la Tabernacolul Vieții. Este o convenție anuală și așteaptă mulți oaspeți.

Înainte de a citi Cuvântul, aș vrea să vă spun o mică mărturie. Zilele trecute a fost aici o doamnă. Vă spun aceasta în legătură cu rugăciunea cuiva pentru cineva. S-a întâmplat să privesc în jos și am văzut o altă doamnă, pe Margie Cox, soția fratelui Cox.

Săptămâna trecută, Duhul Sfânt era printre noi și lucra în sală prin darul deosebirii. Ea stătea undeva în spate. M-am uitat și acolo era o femeie care a fost chemată și avea diabet. Dar în vedenie era Margie. Eu o vedeam stând pe locul ei și totuși era în vedenie. Am privit-o pe femeia bolnavă și Margie era în vedenie, deși Lumina era peste femeia aceea.

M-am gândit că dacă-i spun ceva lui Margie, oamenii vor zice: „Păi sigur că știe acele lucruri, doar soțul ei îi este prieten apropiat și merg împreună la vânătoare.” Dar Margie nu știa nimic.

Deci am chemat-o pe femeia cealaltă, despre care am aflat mai târziu că era o soră din Chicago.

La ea la fabrică s-au făcut teste pentru diabet și a fost depistată cu diabet. Deci sora trebuia să meargă la clinică, iar când ea a menționat acest lucru, mi-am adus aminte și am spus: „Vino aici, soră Margie!” și i-am spus cum îi amorțeau mâinile și ce rău se simțea.

Biata femeie lucrează zi și noapte ca să-și ajute soțul să plătească ratele la casa pe

care încearcă s-o construiască. Ea, sora ei mai mică, Nellie, și Charlie, care este fratele lui Rodney, și soția lui, lucrează la fabrică. Ele au suferit batjocurile celor din jur, fiindcă și-au lăsat părul să crească și nu au mai folosit machiajul pentru că au devenit creștine. Cu siguranță aceste două tinere femei au un loc în inima mea.

Am luat-o de mână și m-am rugat pentru ea, iar când s-a dus la control, nu s-a mai găsit nici urmă de diabet.

Aici stătea sora Bruce și a fost chemată și ea. Nu o văd în dimineața aceasta, dar ea este o femeie a rugăciunii. În ziua aceea nu am împărțit numere de rugăciune, dar Duhul Sfânt îi chema pe oameni din audiență.

Doamna Bruce a fost vindecată mai demult de cancer și avea pe inimă o povară pentru cineva și se ruga. Acolo era și o femeie din Louisville care avea cancer la gât în ultima fază. Și în timp ce se ruga, Duhul Sfânt S-a dus drept la femeie, i-a spus cine era, că avea cancer și că va fi bine. Și femeia s-a dus acasă.

Două zile mai târziu, a simțit că se sufocă din cauza gâtului care era umflat până sus. A tușit o dată tare și cancerul a fost aruncat afară, așa că acum este perfect sănătoasă. Vedeți?

Cancerul are viață în el. El se mai numește și „rac”, pentru că are o mulțime de picioare care se întind și sug sângele din voi. Aceasta făcea și acea umflătură malignă din gâtul ei, iar eu am avut de-a face cu viața din acea umflătură. Înțelegeți? Cuvântul spune că „*În Numele meu vor scoate draci.*” Dracul este un chinuitor al trupului, iar acesta era un drac. Și când viața din acea umflătură a plecat, umflătura a început să se mărească.

Un câine lovit de mașină, care zace pe marginea drumului, își mărește dimensiunea de două ori.

Ei bine, aceasta a făcut ca femeia să se simtă rău. Eu am explicat de multe ori aceasta și am spus că faptul că te simți rău dovedește că ești vindecat. Astfel, femeia se simțea rău din cauză că tumoarea aceea se umfla și se umfla. Dar a trebuit să-i dea drumul afară: a tușit (fratele Branham imită tusea) și tumoarea a ieșit afară, desprinzându-se din trupul ei. Vedeți, era o mortăciune fără viață, pentru că viața ieșise din ea.

Diavolul a părăsit locuința aceea, din pricina credinței femeii care a crezut că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Aceasta a omorât viața din cancer.

Dacă s-ar fi dus la doctor, acesta ar fi consultat-o și i-ar fi spus: „Prostii, umflătura este acolo ca și până acum!” ceea ce era adevărat. Umflătura era într-adevăr acolo, dar nu mai avea viață. Înțelegeți? Ai fotografia? (Fratele Neviile îi spune fratelui Branham: „Aceasta este poza cu umflătura care i-a trecut doamnei Baker din Springville, Indiana). Iată, aici este poza cu umflătura doamnei Baker. Vedeți, acesta este trupul în care a trăit.

Este la fel cum trăiți voi în trupul acesta care poate fi mare, mic, roșcat, brunet sau oricum este. Înțelegeți? În trupul acesta trăiește Hristos sau diavolul. Când viața pleacă din el, trupul vostru este încă pe pământ, dar viața l-a părăsit. Vedeți? Viața se desprinde din trupul ei și iese afară.

În cazul tumorii, dacă viața aceea moare, sângele trebuie să curețe acel rău cu fiecare bătaie. Dar aceasta cauzează febră și alte lucruri, fiindcă este vorba de o infecție. Înțelegeți? Eu cred că inima purifică sângele în timp ce trece prin ea. Este adevărat, soră Dauch? Cred că inima bate și purifică; se ocupă de infecție și produce febra.

Deci este vorba de credința și nu de sentimentele voastre. Nu contează dacă mâna mea nu este dreaptă. Aceasta nu are nimic una cu alta. Credința este cea care face aceasta. Astfel, chiar în fața noastră avem imaginea unei persoane perfect sănătoase prin credință. Ea face un pas, apoi altul și altul, până când intră în acea

persoană, apoi pășește împreună cu ea. Deci, acest lucru îl face credința, nu sentimentele voastre. Mulțumiri și laude fie aduse lui Dumnezeu.

După un moment de rugăciune, avem un subiect căruia vrem să-i dăm puțină atenție și timp, pentru că Domnul se va ocupa de noi.

Dacă va fi cu voia Domnului, în duminica de după Crăciun aș vrea să predic aici la Tabernacol despre subiectul „Vagabondul de pe stradă.”

Așadar, înainte de a citi, să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne Isuse, Tu ești chiar acum lângă noi. Știm că este foarte dificil în această biserică mică, fiindcă foarte mulți stau în picioare, dar noi nu suntem aici pentru confortul acestui loc, fiindcă nu este foarte confortabil. Nu suntem aici nici ca să fim văzuți, ci pentru că am simțit prezența Ta și știm că ești aici. Am venit aici pentru corectare, fiindcă suntem conștienți că ne aflăm în Casa lui Dumnezeu. Și ne bucurăm, indiferent cât este de incomod din cauză că suntem mulți și înghesuiți, pentru că simțim că Dumnezeu este aici.

Cred că așa s-a simțit și tânărul acela când Pavel a predicat toată noaptea, probabil de la apusul soarelui până la răsăritul lui în ziua următoare. Biblia spune că tânărul stătea undeva sus, iar la un moment dat a căzut de acolo și oamenii au crezut că a murit. Dar Pavel l-a luat în brațe și Duhul lui Dumnezeu care era peste mesager, a adus duhul de viață înapoi în trupul tânărului. El a spus: *„Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el,”* și tânărul a trăit.

El a fost interesat de ceea ce vorbea Pavel, iar în dimineața aceasta, noi suntem interesați ca Duhul Sfânt să vorbească inimilor noastre. Te rugăm să frângi pentru fiecare dintre noi, Pâinea Vieții, astfel ca atunci când vom pleca de aici să nu mai fim așa cum am venit.

Apropie creștinii mai mult de Tine, și fă ca păcătoșii să se predea astăzi. Vindecă-i pe cei bolnavi și îngăduie ca Împărăția lui Dumnezeu să vină aproape de noi sau chiar în noi, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos, în timp ce așteptăm cuvintele Duhului Sfânt. Amin.

Acum vom citi ceva din Scriptură, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este drept întotdeauna. Am văzut că cineva a cedat locul său altcuiva, ceea ce este foarte frumos. Aș fi vrut să avem mai mult spațiu, dar nu se poate. Să deschidem la **Matei 27**, de unde vom citi de la **versetul 11 la 22**:

„Isus S-a înfățișat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: „Ești Tu „Împăratul iudeilor”?” „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt.”

Dar n-a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă și bătrânilor.

Atunci Pilat I-a zis: „N-auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?”

Isus nu i-a răspuns la niciun cuvânt, așa că se mira foarte mult dregătorul.

La fiecare praznic al Paștilor, dregătorul avea obicei să sloboadă norodului un întemnițat pe care-l voiau ei.

Pe atunci aveau un întemnițat vestit, numit Baraba.

Când erau adunați la un loc, Pilat le-a zis: „Pe care voiți să vi-l slobod? Pe Baraba sau pe Isus, care Se numește Hristos?”

Căci știa că din pizmă dăduseră pe Isus în mâinile lui.

Pe când stătea Pilat pe scaun la judecată, nevasta sa a trimis să-i spună: „Să n-ai nimic a face cu Neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.”

Preoții cei mai de seamă și bătrânii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.

Dregătorul a luat cuvântul și le-a zis: „Pe care din amândoi voiți să vi-l slobod?” „Pe Baraba”, au răspuns ei.

Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care Se numește Hristos?” „Să fie răstignit!”, i-au răspuns cu toții.

Dregătorul a zis: „Dar ce rău a făcut?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie răstignit!”

Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă, și-a spălat mâinile înaintea norodului și a zis: „Eu sunt nevinovat de sângele Neprihănitului acestuia. Treaba voastră!”

Și tot norodul a răspuns: „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.”

Atunci Pilat le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiete, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.”

Ce tablou trist! Din textul acesta voi scoate un subiect pe care îl voi intitula: „**Ce să fac cu Isus care Se numește Hristos?**” iar întrebarea pe care vreau s-o pun este: „**Ce vei face cu Isus de pe mâinile tale?**”

Scena noastră începe în sala de judecată unde guvernatorul Pilat a fost chemat să facă o judecată. Era aproape dimineață, cu puțin înainte de ivirea zorilor, când a fost trezit și chemat să audieze cazul acestui Om.

Era timpul ca Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos să fie răstignit, și deși nu făcuse nimic rău, după cum au găsit și ei, venise ceasul în care trebuia să se întâmple acel lucru.

Nu se poate întâmpla nimic, fără să aibă loc ceva în spatele acelui lucru. Trebuie să existe un motiv, fiindcă orice lucru este motivat de duhul care este în oameni și așa mai departe. Deci, pentru toate lucrurile este un motiv și un scop.

Astfel, motivul pentru care i s-au întâmplat aceste lucruri, celui mai mare Om care a trăit vreodată pe pământ, este că venise timpul să se întâmple. Așa trebuia să fie și nu era cale de scăpare.

Isus a trebuit să vină pe pământ exact așa cum vestise Cuvântul lui Dumnezeu că va veni, și Și-a trăit viața făcându-L cunoscut pe Dumnezeu și manifestând Sămânța acelui timp.

Biblia începe cu Geneza și merge până în Apocalipsa. Aici este o lecție pe care vreau să vă ajut s-o înțelegeți, pentru că Biblia a vorbit despre anumite lucruri care se vor întâmpla în fiecare generație.

Astfel, Daniel a tălmăcit visul lui Nebucadnețar, care arăta cum vor veni împărățiile neamurilor, cum puterea neamurilor va controla lumea, cum vor trece fiecare și ce

se va întâmpla. Și totul s-a întâmplat exact cum a spus vedenia.

Când a fost luat Nebucadnețar, capul de aur, a venit împărăția medo-persană, așa cum a spus profetul. Prima dintre împărății și cea mai mare, a fost capul de aur, Nebucadnețar, medo-persanii fiind argintul, după care a urmat arama. Fiecare metal a devenit tot mai greu și mai greu, și sfârșește cu fierul care este cel mai tare, în timp ce aurul este cel mai moale.

Fiecare dintre aceste împărății au venit întocmai cum a spus prorocul, după natura lor. Ce făcea el? Semăna o sămânță, pentru ca de fiecare dată când se ridică o împărăție, popoarele să privească, fiindcă trebuia să fie întocmai cum vestise Cuvântul.

Apoi a trebuit să vină în scenă Mesia. Și când a venit Hristos, a trebuit să corespundă întregului Cuvânt vorbit de proroc, fiindcă Moise a spus: *„va fi un proroc ca mine.”*

Dacă am avea timp, am putea să ne întoarcem puțin înapoi, la zilele când Israelul era rob în Egipt și să vedem cum s-a născut Moise, cum a fost ascuns printre trestii, cum a crescut, cum a ajuns conducător și s-a dus în munți să aducă Legea. El nu a fost numai un conducător, ci a fost preot, împărat, rege și guvernator, prin tot ce a fost și a făcut simbolizându-l perfect pe Hristos. Moise i-a spus poporului: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!”* (Deuteronom 18.15).

Când S-a născut Hristos, Israel era din nou în robie; în robia Imperiului Roman. Și El a avut o naștere ciudată, apoi a crescut, S-a dus în munți, iar când a venit jos a spus:

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești.”

Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.27-28).

El a fost un Dătător de Lege, Împărat, Preot, Proroc, exact ca Moise, ceea ce înseamnă că toate aceste lucruri trebuiau să se împlinescă și în viața lui Mesia; trebuiau să se adeverească pe deplin. Cred că aceasta a fost ultima predică mai lungă pe care am predicat-o și aș vrea să închei acum.

Pentru Cuvântul vorbit pentru această generație, trebuia să se ridice în scenă cineva care să împlinescă acel Cuvânt, fiindcă fusese vorbit de Dumnezeu. Este o adevărire a Cuvântului vorbit. Isus a îndeplinit toate cerințele Cuvântului vorbit, dovedind astfel că era Mesia; și mai sunt câteva Cuvinte vorbite pentru timpul din urmă, care trebuie să vină la viață.

Noi am văzut că biserica din zilele Domnului nostru L-a respins înainte de a ajunge înaintea judecății lui Pilat. Ei L-au respins încă din ziua când Și-a început slujba de Proroc și le-a spus Adevărul despre Cuvânt, fiindcă nu puteau înțelege cum era posibil ca El, un Om, să știe ce era în inimile oamenilor. Ei nu știau că El era Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă Biblia spune că *„Cuvântul judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12), și au preferat să-L numească un duh rău. Atunci El le-a zis: *„Vă iert pentru aceasta, dar când va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucruri, un singur cuvânt vorbit împotriva, nu vă va fi iertat niciodată.”* Toate aceste lucruri care au fost prorocite că se vor întâmpla în această zi, trebuiau aduse la viață. Dar când vin la viață, ele se petrec foarte diferit de felul cum cred oamenii, de aceea pot fi văzute numai de cei aleși. Întotdeauna a fost așa: numai cei aleși au putut să le vadă, fiindcă ei sunt aleși și rânduiți să le vadă. De aceea nu este altă cale.

Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* și: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”* (Ioan 6.44,37).

Înțelegeți? Deci nu există altă cale. El a mai spus: „*Aveți ochi și nu vedeți? Aveți urechi și nu auziți?*” Și a adăugat: „*Nu a prorocit Isaia așa?*” Vedeți, prorocia lui Isaia se împlinea. Cei care ascultați aceste benzi, să nu uitați că Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se împlinească, iar Dumnezeu este obligat să vegheze ca acest lucru să se realizeze.

Așa s-a întâmplat cu Ioan Botezătorul care a fost rânduit să fie premergătorul lui Hristos. Acolo trebuia să fie un bărbat care să ocupe acest loc, pentru că trebuia să se împlinească Cuvântul.

Apoi a venit Isus. El era Mesia cel uns, dar deși a făcut exact lucrurile vestite de Cuvântul lui Dumnezeu, evreii au așteptat altceva: „un Împărat cu un toiag de fier în mână,” lucru care urma să se întâmple în viitor. Dar El a împlinit fiecare Cuvânt. Astfel, într-o zi, El S-a dus în Capernaum și a citit din Scriptură. Dar dacă ați observat, a citit doar o parte din text, după care a pus sulul jos și a spus: „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură.*” (Luca 4,21).

Dar de ce nu a citit și restul? Pentru că partea următoare aparținea celeilalte veniri. Ei nu voiau să știe aceasta, dar El a putut spune în generația în care a venit: „*Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit. Voi vedeți chiar acum aceasta, fiindcă Eu am venit să vestesc Evanghelia la vremea potrivită, să tămăduiesc inimile zdrobite și să-i vindec pe cei bolnavi.*” De aceea a venit El, partea a doua a textului referindu-se la venirea Sa ca să aducă judecata asupra neamurilor. Dar vedeți, mai întâi El trebuia să fie respins de neamuri.

La crucificare, unde suntem astăzi prin subiectul despre „Isus în mâinile voastre,” Cuvântul lui Dumnezeu a fost adevărat și dovedit pe deplin.

Vedeți, Dumnezeu scrisese deja acele lucruri și a lăsat slujba să-L dovedească. Dar în loc să ia aminte la aceasta, ei au luat cuvântul unui grup de oameni; erau atât de orbiți față de Adevăr, încât atunci când le-a fost prezentat, nu L-au putut vedea. Dar vedeți, Dumnezeu este drept și a avut aceste lucruri scrise; în Carte scrie tot

ce se va întâmpla în acest timp, așa că trebuie să se împlinescă. Dar cei care n-au fost hotărâți mai dinainte să-L vadă, nu Îl vor vedea niciodată, ci vor fi încurcați.

Așa s-a întâmplat și atunci. Ei nu L-au recunoscut, deși nimeni nu a putut nega toate semnele care arătau că El era Mesagerul timpului. Prorocul lor a spus: *„Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.”* „...eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțăminteii Lui. El este deja printre voi.”

„Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom, care nu face rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc.” (Ioan 3.30;1.27; Matei 3.10).

Toate acele lucruri s-au întâmplat întocmai cum a spus El. Isus era Prorocul și putea deosebi gândurile inimii; tot ce a spus El, s-a împlinit întocmai:

„Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor; ei Îl vor omorî, și a treia zi după ce-L vor omorî, va învia.” (Marcu 9.31). Și a adăugat: *„Să nu spuneți nimănui acest lucru.”* El i-a orbit să nu înțeleagă până când aveau să se împlinescă acele lucruri.

Vedeți, de multe ori El ne-a lăsat orbi până în ceasul în care trebuia să vedem. El ne-a lăsat orbi față de lucrurile pe care le vedem astăzi, fiindcă acesta este timpul când avem nevoie de El, ca să confirme ziua în care trăim. Înțelegeți? Părinții noștri nu au știut aceste lucruri, pentru că așa scrie Biblia că va fi. El le-a ascuns de ei, pentru a fi descoperite fiilor lui Dumnezeu și ei se vor manifesta ca să fie arătată slava și gloria lui Dumnezeu pe pământ.

Și Daniel a vorbit despre zilele din urmă și a spus: *„Dar aceia din popor care vor cunoaște pe Dumnezeul lor vor rămâne tari și vor face mari isprăvi.”* (Daniel 11.32). O, și câte texte mai sunt pentru timpul în care trăim! Chiar acum se împlinesc ceea ce s-a spus despre acest timp înșelător care va veni. El le-a dat șansa să-L vadă, dar ei L-au respins chiar pe Mesia.

Astăzi se întâmplă exact la fel. Ne este dată șansa, pentru că Dumnezeu nu judecă pe nimeni fără să-i dea o șansă. El trebuie să fie justificat în judecata Sa.

Dacă de exemplu, cineva gonește cu viteză, iar tu îi spui să conducă mai încet fiindcă dacă va continua așa, va muri, iar el îți va răspunde: „Prostii! Eu știu ce fac!” Dacă acel lucru i se va întâmpla, nu vei avea sângele lui pe mâinile tale pentru că l-ai avertizat.

La fel procedează și Dumnezeu prin Cuvântul Său. El îi avertizează în continuu pe oameni, prin Cuvânt, cu privire la apropierea judecății și face semnele și minunile care au fost vestite de Biblie pentru acea epocă, dar oamenii trec pe lângă ele și merg mai departe.

Nu este greu pentru cineva să ajungă în iad, deoarece calea omului duce spre iad. Când ai spus prima minciună, ai știut că nu este bine ce faci; când ai fumat prima țigară, ai știut că nu este bine; când ai făcut primul lucru rău, ai știut că nu este bine. Conștiința ta ți-a spus de fiecare dată că nu este bine ce faci, dar tu ai continuat să mergi pe lumina roșie, peste bariere. Ești un nesăbuit! Tu faci aceasta oricum, pentru că „ești mare și știi ce faci!” Nu uita însă că aceasta este calea spre iad; și este ușor să ajungi în iad, fiindcă aceasta înseamnă să respingi Adevărul.

Înainte ca să ai accidentul, trebuie să treci pe lumina roșie. Înainte ca să ai accidentul, tu ignori avertismentele puse pe marginea drumului. Da, tu te duci pe drumul tău, așa cum fac oamenii de astăzi. Un astfel de om știe mai mult decât ceilalți și nu va lua în seamă semnele și avertismentele care vestesc apropiata judecată a celor care l-au respins pe Hristos.

Fiți atenți ce au acceptat ei în locul lui Hristos. Gândiți-vă la biserica de atunci și la orbirea ei. Ei au fost atât de orbi încât au acceptat un ucigaș de rând, pe Baraba, un om care s-a dovedit a fi un ucigaș și care aștepta să fie judecat.

Isus i-a întrebat: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*” (Ioan 8.46). Păcatul înseamnă necredință: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți; nici dacă nu v-am spus Adevărul Scripturii.*” (Ioan 10.37). Dar chiar Scriptura vorbește despre Mine, așa că: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39).

Cu toate acestea, ei au spus: „Se face Dumnezeu, Se pretinde cineva!” Dar Dumnezeu L-a făcut Dumnezeu. El era Dumnezeu; El nu a făcut nimic de la Sine, ci împlinea Scripturile. Dumnezeu L-a făcut ce era, pentru ca Cuvântul aceluși timp să fie împlinit.

Totuși, ei n-au putut să vadă aceasta, fiindcă era împotriva părerilor lor denominaționale; era împotriva a ceea ce considerau ei că înseamnă Hristos. Erau prea orbiți față de Cuvânt și ca să scape de Individul acesta, au acceptat un ucigaș, un rău public. Vedeți? Ei trebuiau să-l accepte pe acesta, fiindcă L-au respins pe Hristos.

Înainte ca un om să poată accepta ce este rău, trebuie să respingă ce este bine. Natura are o lege conform căreia înainte ca să accepți răul, trebuie să respingi binele.

Astfel, tu spui o minciună împotriva judecății tale bune; spui o minciună împotriva a ceea ce îți dictează conștiința ta. Spui o minciună cu privire la un lucru pe care mama și tatăl tău îți spun să nu-l faci. De fapt însăși natura ta îți spune să nu faci aceasta, de aceea, ca să poți spune o minciună este nevoie să respingi adevărul. Înțelegeți?

Așa au făcut și cei din textul nostru: au respins Adevărul; și El era Adevărul. „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.*” „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 14.6;1.1,14).

În 1Timotei 3.16 scrie: „Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”

Dumnezeu IeHoVaH! Este uimitor când te gândești la Dumnezeu care a pus sistemul solar în spațiu și a făcut stelele care sunt de mii de ori mai mari decât Pământul.

Dacă una din aceste stele ar porni spre Pământ, ar avea nevoie de o sută cincizeci de milioane de ani lumină să ajungă aici, atât este de departe de el. Dacă privim bolta cerească, de aici vedem acele două stele la o depărtare de câțiva centimetri una de alta, dar în realitate sunt la o depărtare de milioane de ani lumină. Și cu toate acestea, fiecare stă la locul ei. Această mare galaxie ne vorbește despre măreția lui Dumnezeu care a putut face toate aceste lucruri. Fiecare trebuie să stea la locul ei, pentru că dacă ar ieși pe de orbită, ar da peste cap întregul sistem.

Aceasta s-a întâmplat în Eden. Când Eva a ieșit de pe orbita poruncilor lui Dumnezeu, a căzut întreaga rasă umană. Aceasta este problema și astăzi. Astfel, noi n-ar trebui să fim împărțiți în organizații, denominațiuni și alte lucruri de felul acesta, ci ar trebui să fim fii și fiice de Dumnezeu, care țin împreună marea galaxie a pământului.

Săptămâna trecută am ascultat declarația de la New York a lui Einstein, marele om de știință despre care se spune că este creierul acestui timp. Cred că ați auzit de el. Apoi m-am dus să-l ascult pe Norman Vincent Peale cu psihologia lui despre cum ar trebui să meargă oamenii și ce loc au în psihologie.

Einstein a vorbit despre o galaxie care este undeva în afara sistemului, după stele. Dacă o persoană ar putea călători cu 68 de mii... (fratele Neville spune: „Viteza luminii este o sută optzeci și șase de milioane de mile pe secundă.”). Deci, o sută optzeci și șase de milioane de mile pe secundă. Acum împărțiți aceasta în cinci minute și vedeți câte miliarde și miliarde vor fi. Ar trebui o sută douăzeci de

milioane de ani să ajungi la acea galaxie. Și apoi o sută cincizeci de milioane de ani înapoi.

Ei au descoperit ceva ce i-a uimit și au spus că pentru a merge acolo și a te întoarce înapoi, ar fi nevoie de trei sute de milioane de ani. Trei sute de milioane de ani pentru această călătorie, iar când te întorci pe pământ realizezi că ai lipsit doar cincizeci de ani. Intri în veșnicia care nu are sfârșit.

Și când te gândești că Dumnezeu care a făcut toate aceste lucruri, le-a pus în ordine și le-a vestit, a venit jos în trup de carne ca să ne răscumpere. El ne-a onorat cu slăvita Sa prezență și a stat în acest timp din urmă pe pământul acesta păcătos, dovedind că Cuvântul Său este adevărul, fiindcă El este obligat față de Cuvântul Său. Amin. Aceasta este suveranitatea și dreptatea Celui Sfânt care ține toate aceste lucruri în mâna Sa.

Fiți atenți! Biserica a trebuit să respingă mai întâi Cuvântul Său, iar după ce a făcut aceasta și L-a numit Beelzebul sau un duh necurat, L-a adus înaintea guvernatorului, astfel încât să poată fi condamnată întreaga omenire.

În această dimineață Îl vedem pe Isus dus înaintea guvernatorului roman, Pilat, ca să fie judecat. Dar înainte de aceasta, El a fost respins de biserică, fiindcă nu a cunoscut Cuvântul și nu a crezut Mesajul Lui.

De altfel, Isus le-a zis: *„Dacă l-ați fi crezut pe Moise, ați fi crezut și Cuvântul Meu, pentru că El a vorbit despre Mine.”* Ați văzut? Domnul a venit la proroc și prorocul a vestit Cuvântul pentru timpul care avea să vină. Și iată că acum El era identificat înaintea lor și le spunea: *„Ziceți că îl cunoașteți pe Moise și că el este călăuzitorul vostru, dar adevărul este că nu-l cunoașteți și nu credeți cuvintele lui.”* Cu alte cuvinte, El le-a zis: *„Eu sunt Cuvântul identificat pe care L-a vorbit Moise și despre care a spus că va veni și Îl veți condamna.”* Vedeți? El a fost condamnat din cauza tradițiilor lor.

Și iată-L înaintea lui Pilat, chiar dacă a fost identificat în mod desăvârșit ca fiind Mesagerul timpului. Ei au avut șansa să-L vadă și să creadă, dar L-au respins. De ce? Mulți au vrut să creadă, dar nu au putut din pricina tradițiilor lor.

Așa a fost și Nicodim, care a venit la El noaptea și l-a zis: *„Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”* (Ioan 3.2). *„Noi...”* Despre care „noi,” vorbea el? Biserica, fariseii, conducătorii aceluși timp. *„Noi știm că Tu ești Acela.”* Și atunci de ce nu au putut recunoaște pe față? Din cauza sistemului lor. Acum aș vrea să fiți puțin atenți. Sistemul în care au intrat, nu-i lăsa să miște. Astfel, chiar dacă au văzut că El era Mesia, sistemul în care erau prinși nu le-a permis să-L accepte. Înțelegeți ce vreau să spun? (Adunarea spune: „Amin!”). Cei care înțeleg despre ce vorbesc, să ridice mâna. În ordine.

Vedeți ce face sistemul? Ei știau și au crezut că era El. Cât mi-ar plăcea să pot spune aceasta și astăzi! Noi știm ce ar trebui să fie astăzi aici și Îl vedem, dar sistemul nu Îl acceptă. Sunt atât de prinși de sistem! Vedeți, nu este vorba de oameni, ci de sistem.

Exact cum am spus și despre președintele care a fost asasinat. Nu este vorba de om, pentru că din câte l-am cunoscut a fost un om bun și nu a făcut nimic rău. Dar sistemul era rău! Nu oamenii, ci sistemul.

Tot așa, nu erau evreii, ci sistemul lor. Sistemul l-a condamnat pentru că nu l-a tolerat. Înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Același lucru se întâmplă și astăzi: ei aleg un ucigaș, un dușman public și pe El Îl resping.

Dar situația aceasta îl includea și pe guvernator. Guvernatorul trebuia să pronunțe sentința, fiindcă suprimarea unei vieți trebuia să fie hotărâtă de guvernator. Indiferent cât de mult voia biserica să-i ia viața, nu putea face nimic fără hotărârea guvernatorului, fiindcă erau sub stăpânirea Romei. Deci mai întâi trebuia condamnat de Roma, de aceea trebuia adus înaintea guvernatorului. Dacă nu este

acesta un tablou exact al timpului de azi... Este exact așa.

Biserica L-a respins, iar acum este implicat guvernul. Provocarea era făcută și confruntarea era aproape. El a fost respins de întreaga națiune, ceea ce a adus asupra lor mânia lui Dumnezeu. Chiar și biserica L-a respins, ceea ce va aduce mânia lui Dumnezeu asupra ei. Lumea întreagă L-a respins ca să poată veni mânia lui Dumnezeu asupra întregii omeniri, pentru că trebuie judecate toate popoarele.

Noi știm că lucrul acesta s-a întâmplat în timpul marelui general roman, Titus, care a cucerit Ierusalimul. A fost un timp îngrozitor, în care oamenii au ajuns să-și mănânce copiii, să roadă scoarța copacilor și iarbă. Apoi, Titus a intrat în cetate, a dărâmat zidurile și i-a dat foc, în timp ce sângele curgea pe străzi, așa măcel a avut loc.

Așa a trebuit să fie. Dar ca să se ajungă la o asemenea situație, a trebuit să existe un motiv. Dumnezeu este drept, iar Legile Lui cereau dreptate. O lege fără pedeapsă nu este lege.

Dacă legea ar spune că nu ai voie să treci pe roșu, dar nu ar fi nici o pedeapsă pentru cei care o încalcă, s-ar circula tot timpul pe culoarea roșie. Dar trebuie să fie o pedeapsă. Astfel, pedeapsa pentru încălcarea Legii lui Dumnezeu și respingerea Cuvântului Său este moartea. Vedeți? Acolo trebuia să fie o moarte, așa că trebuia să fie plătită.

În dimineața aceasta, noi suntem într-o situație similară, pentru că toate denomiunile au respins Cuvântul. Știu că ceea ce spun este dur. Predicatorii care ascultă aceste înregistrări sau sunt prezenți aici, vreau să înțeleagă că încerc să vorbesc direct. Eu îmi susțin punctul de vedere și afirm că astăzi suntem din nou într-o altă sală de judecată a lui Pilat.

Poate zici: „Dacă ar fi așa, aș depune mărturie în favoarea lui Isus.” Bine, și acum

ce faci? Aceasta este întrebarea. „Nu contează cât de mult L-a respins biserica, eu stau de partea Lui.” Biserica a avut ocazia. Da, da. Dar ei L-au respins; L-au judecat ca să poată forma un sistem mondial, sau consiliul bisericilor, cum este numit: Consiliul Mondial al Bisericilor. Și ce au făcut? Au votat că se vor uni cu toții într-un consiliu al bisericilor.

Toate bisericilor vor fi obligate să facă parte din acest consiliu, pentru că altfel nu le va mai fi permis să predice; nu vor mai putea să țină nici măcar o rugăciune pentru bolnavi. Predicatorii nu vor mai putea avea control asupra bisericilor lor, fiindcă consiliul va face ce va vrea cu ele. Dacă vor să le transforme într-un depozit sau altceva, o vor face fără să se poată interveni. Deci, ori faci parte din Consiliul Bisericilor, ori nu ești nicăieri.

Acesta este sistemul care s-a format aici în Statele Unite, ceea ce împlinește Scriptura punct cu punct. Se împlinește ceea ce a spus Domnul în anul 1933; noi trăim chiar acum acel timp.

Acum, Isus Hristos, Cuvântul, este în mâinile noastre și este pus astăzi la judecată, așa cum a fost la răstignire. El este pe mâinile lumii. Cuvântul a fost legitimat clar în jurul lumii, iar acum este judecat. Toate denomițiile L-au respins, iar acum este judecat în Consiliul Mondial al Bisericilor și respins din nou, fiindcă se face aceeași alegere pe care au făcut-o atunci.

Vedeți, istoria se repetă, pentru că natura funcționează la fel. Copacii continuă să crească, vegetația răsare la fel, florile și celelalte plante își văd în continuare de viața lor. Aceasta este natura, și natura fiecăruia produce și se reproduce, fiind o reflecție a ceea ce a fost întotdeauna.

Și astăzi ne găsim stând în același loc.

Isus este Cuvântul. Așa spune Ioan în primul capitol al Evangheliei sale și noi

credem aceasta. El era Cuvântul, și fiindcă era Cuvântul, vă rog să înțelegeți ce spun, trebuia să fie împotriva sistemului.

Credeți că L-au respins din pricina minunilor pe care le-a făcut? Nu. El i-a întrebat: „*Cine Mă poate dovedi că am păcat?*” „Ce rău a făcut?” a întrebat o femeie. „A făcut rău că a vindecat bolnavii?”

„Nu,” spuneau ei, „noi nu-L condamnăm pentru aceste lucruri!” Ați văzut? „Îl condamnăm pentru că El, care este un Om, Se face Dumnezeu.” Dar chiar Scripturile lor spuneau că El va fi Dumnezeu.

Marele proroc Isaia a scris șaiszeci și șase de cărți. A început cu Geneza, la mijlocul cărții a venit Ioan Botezătorul și termină cu Mileniul. Biblia are șaiszeci și șase de cărți, iar cartea lui Isaia are șaiszeci și șase de capitole. Este remarcabil cât este de perfect. În Isaia 9.6 scrie: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”*”

Tradițiile lor oarbe sau sistemul, nu puteau vedea că El era tocmai Dumnezeu, deși li s-a spus aceasta chiar prin prorocul lor prin care a venit Cuvântul. Sisteme oarbe! Din cauza aceasta, au respins Cuvântul și au ales în locul Lui un ucigaș, pe Baraba.

Cuvântul a fost adevărat clar și făcut real și astăzi. Așa cum a spus Isus: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma și în ziua când Se va arăta Fiul omului.*” (Luca 17.28-30). Dumnezeu însuși, care era Cuvântul, a vestit ce se va întâmpla la sfârșitul timpului, a spus că spre seară se va arăta Lumina și a arătat cum se vor întâmpla și se vor adevăra aceste lucruri.

Toate acestea au adus bisericile în punctul deciziei, iar ele L-au respins. Și ce au ales? Un ucigaș al Cuvântului, pe unul care a ales sistemul; dar dacă sistemul este contrar Cuvântului, este un ucigaș al Cuvântului.

Ei au ales în locul Cuvântului manifestat și dovedit și prin știință și prin fotografii, că El este Dumnezeu printre oameni. Aceași Lumină, același Înger al Domnului, Stâlpul de Foc.

Același care a locuit pe pământ în trupul lui Isus Hristos, a venit printre oameni în acest timp din urmă și știința L-a fotografiat, iar biserica a văzut lucrările Lui, fiindcă a fost identificat pe deplin și arătat prin înregistrări în toată lumea. Dar cu toate acestea, sistemele lor doresc Consiliul Bisericilor ca să condamne Adevărul. Vedeți? Ei aleg un ucigaș care Îl va opri și Îl va face să tacă. Și o va face. Consiliul Bisericilor va trebui să o facă. Acolo este semnul fiarei, antihristul împotriva Cuvântului care este Hristos.

Ei cred că tradiția lor este de la Dumnezeu, dar ea nu va sta înaintea Cuvântului și nici nu va fi adevărată de Dumnezeu ca fiind Adevărul, pentru că Isus S-a ridicat cu Cuvântul, nu cu consiliul lor. Și Cuvântul a dovedit că El era Dumnezeu.

El a dovedit și astăzi că este Dumnezeu, pentru că trăiește aceeași Viață și face aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci și care au fost vestite.

Dar ce au făcut ei? Au acceptat chiar sistemul care L-a crucificat, iar crucificarea celor ieșiți din denominațiuni este aproape. Așa este.

Așa spune Scriptura. Conform Cuvântului din Apocalipsa 13.8, ei au ridicat un chip al fiarei în care va fi unită toată lumea denominațională, toți protestanții.

Noi știm că fiara este Roma. Întotdeauna a fost Roma. Cum ar putea fi Rusia când Biblia spune că este Roma? Oamenii au o impresie greșită. Cum poate fi altfel decât cum a fost vestit când s-a spus că trebuie să iasă din Roma?

Uitați-vă la ce a spus Daniel despre „*picioarele parte de fier și parte de lut.*”

(Daniel 2.33). Picioarele de fier nu au dispărut niciodată. Toată lumea știe că de Rusia nici nu se auzise în vremea aceea și că este vorba de Roma. Roma este balaurul roșu; întotdeauna a fost Roma, iar fierul acela nu s-a schimbat niciodată în altceva; nu s-a schimbat niciodată din Roma în altceva, ci a rămas Roma. Și fiara este Roma.

Roma a avut un sistem religios al cărui cap a fost rănit de moarte, dar și-a revenit, schimbându-se din Roma păgână în Roma papală, iar acum ei fac un chip al acestei fiare, așa cum citim în Apocalipsa 13.

Dacă ați observat, națiunea noastră are numărul treisprezece. Este ciudat, dar din punct de vedere matematic este conform Scripturii, pentru că în Apocalipsa 13 se vorbește despre națiunea noastră.

Celelalte fiare au ieșit din apă, care înseamnă noroade, gloate, neamuri și limbi, dar această a doua fiară a ieșit din pământ, adică de unde nu erau oameni. Ea avea două coarne ca ale unui miel, libertatea religioasă, dar vorbea limba balaurului, s-a unit cu puterea lui și a făcut tot ce a făcut fiara dintâi. Exact. Deci, aici sunteți! Așa trebuie să fie; nu este chip de scăpare.

Și iată-vă astăzi formând un sistem. Au încercat să-i facă pe toți luterani, dar nu au putut; au încercat să-i facă pe toți baptiști, dar nu au reușit; au încercat să-i facă metodiști sau pentecostali, dar nu s-a putut. Și ca să se poată face aceasta, în scurt timp s-a format acest consiliu, un cap, un chip al fiarei. Exact aceasta au făcut. Ce înseamnă aceasta? Crucificarea din nou a Cuvântului. Este la judecată și în curând va ajunge la bară.

Ce este acest sistem? Un satelit al Romei. Spune Biblia că va fi așa? Desigur. Apocalipsa 17 ne arată că Roma se ridică în sistemul ecleziastic al unei femei. Biserica a fost simbolizată întotdeauna printr-o femeie.

Mireasa lui Hristos este o femeie. Eva, femeia, a căzut și trebuie răscumpărată. Deci ce este biserica? O femeie care trebuie răscumpărată.

Femeia din Apocalipsa 17 stă pe o fiară cu șapte capete. Noi știm că *„Cele șapte capete sunt șapte munți pe care șade femeia,”* așa cum spune Biblia. (v.9). Nu este nicio greșeală, pentru că El nu poate greși.

Apoi observăm că această femeie era numită *„mama curvelor,”* și că ea și fiicele ei se unesc din nou în părtășie. Odată, fiica a fugit de mama ei ca să poată trăi decent; mama era atât de decăzută încât fiica a trebuit să plece, dar acum a îmbătrânit și ea și a făcut multe lucruri rele, iar când a văzut-o pe mama ei, s-a gândit că mama a avut dreptate și astfel a format un sistem. Exact. Unitatea denominațională, protestantismul, împlinește acum exact ce spune Scriptura în Apocalipsa 17.

„Și toți locuitorii pământului... toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost junghiat,” îi vor aparține ori fiarei, ori chipului fiarei. Așa spune Biblia.

Isus a vorbit despre aceasta și nu despre comunism. Astfel, El a spus în Matei 24.21-26, că duhul acestui sistem va fi atât de apropiat de Adevăr, încât dacă ar fi posibil, i-ar înșela chiar și pe cei aleși, ale căror nume au fost scrise înainte de întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului. Vă spun sincer că toate lucrurile au ajuns atât de strânse, încât Biblia spune că dacă Domnul nu ar scurta timpul, nu ar mai fi nimeni care să fie salvat pe pământ.

În ce an suntem acum? Aproape în 1964, ceea ce înseamnă că mai sunt treizeci și șase de ani până în secolul 21. La fiecare două mii de ani, lumea trebuie să ajungă la capătul sistemului ei religios și a tuturor sistemelor și intră în scenă Dumnezeu. Așa s-a întâmplat în timpul lui Noe, primii două mii de ani. În următorii două mii de ani, sistemul s-a întors înapoi, așa cum spune textul nostru din dimineața aceasta, și El a trimis din nou Cuvântul Său.

Prima dată, El Și-a trimis Cuvântul printr-un proroc, prin Noe, dar oamenii L-au respins pentru sistemul lor. Apoi a trimis din nou Cuvântul Său în timpul lui Isus, Cuvântul manifestat în plinătate, dar oamenii L-au respins. Și acum, când au mai rămas treizeci și șase de ani până la următorii două mii de ani, El a adus Cuvântul din nou, iar sistemul L-a respins.

Unde suntem noi? Poate este mai târziu decât credem și se poate întâmpla în orice clipă. Poate s-a și întâmplat deja, cum am spus duminica trecută. Poate a venit și ultimul nume scris în Carte și nu mai este nimeni de venit. Lumea va merge mai departe ca și până acum, dar Biserica este pecetluită, iar cei ale căror nume au fost scrise în Carte, nu vor fi înșelați.

Gândește-te că denomi-națiunea ta este în acel sistem. Ce vei face? Prin sistemul acesta ucigaș care te îndepărtează, ești pus deoparte de la Cuvânt. *„...având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”* (2Timotei 3.5). Acesta este semnul fiarei. Exact.

Aici este fiara și ce a făcut ea, iar aici este chipul fiarei, același lucru. Fiara a fost atât de mare încât a format marea biserică universală, la Niceea, și a făcut ca toată lumea să vină la ea, la acest sistem unic. Ei s-au gândit că este foarte bine așa și nimeni nu a putut purta război împotriva lor. Apoi au făcut un chip al fiarei și i-au unit pe toți protestanții în Consiliul Bisericilor, formând un sistem, iar cei care nu aparțin de sistemul lor, nici măcar nu sunt considerați creștini.

Aceasta este diferența dintre „semnul fiarei” și „Pecetea lui Dumnezeu.” Dumnezeu pecetluiește prin Cuvântul Său. Credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Poate zici: „Chiar așa, frate Branham?” Da, domnule.

Eu știu că voi, sâmbetiștii sau adventiștii de ziua a șaptea, susțineți ținerea zilei Sabatului, dar nu aveți dreptate. Nu vreau să vă contrazic, dar așa ceva este absolut nebiblic. În Efeseni 4.30 scrie: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* Vedeți?

Duhul Sfânt este Cuvântul; Dumnezeu nu este trei. El este Același singur Dumnezeu în trei descoperiri sau slujbe. Dumnezeu, Tatăl, deasupra Legii; Dumnezeu, Fiul, în har; și Dumnezeu, Duhul Sfânt este Cuvântul. Sunt trei slujbe. Și Duhul Sfânt vă pecetluiește, de aceea sunteți pecetluiți în Cuvânt.

Este dovedit că tu nu poți aparține unui sistem și să fii sigilat cu Cuvântul, fiindcă unul este împotriva celuilalt. Nu se poate!

Uitați-vă la o mașină. Are pistoane, valve, carburator și așa mai departe. Aceasta este mecanica.

Acum aș vrea să-i spun ceva Bisericii. Eu cred că suntem foarte aproape de sfârșit și sunt o mulțime de oameni care încearcă să explice mecanica deși nu o cunosc.

Poate cineva ar fi putut să-i spună lui Noe: „Noe, stai să-ți explic mecanica, cum va pluti arca ta,” dar Noe nu trebuia să cunoască mecanica, ci doar dinamica ei. Tu trebuie să cunoști dinamica.

Dacă cineva i-ar fi zis lui Moise: „Ia spune, Moise, cum ai creat acele animale prin cuvântul tău, fiindcă vreau să înțeleg și eu.” El ar fi răspuns simplu: „Dar nu este cuvântul meu, ci este Cuvântul lui Dumnezeu. El mi-a spus ce trebuie să fac.” Înțelegeți? Vedeți, Moise nu a putut da o altă explicație, și nici nu trebuia. „Moise, cum ai făcut să sufle vântul de la răsărit peste Marea Roșie și ați trecut marea pe pământ uscat?” Explică mecanica acestui lucru. Ce sistem ai folosit, Moise? Spune-mi ce cercetare științifică ai făcut asupra atomului?”

Moise nu știa. El nu cunoștea mecanica, ci doar dinamica. Asta este.

Eu nu vă pot spune cum trăiesc; nu vă pot spune cum trăiți voi; nu pot să vă explic cum mâncarea pe care o mâncați face sânge care ajunge la inimă. Nu știu

mecanica; este vorba de dinamică.

Poate Moise a cunoscut mecanica, dar nimeni în afară de el nu a înțeles-o. Știau că funcționează și asta era suficient. De ce oamenii de astăzi nu se pot mulțumi cu aceasta? Nu toți erau „Moise,” ci a fost un singur Moise. Tot ce știau ei era că el era Dumnezeu, fiindcă au văzut că era Dumnezeu.

Și au mers așa până când au început să se îndoiască, iar atunci au vrut să aleagă pe altcineva să facă același lucru, pe Core, Datan și Abiram. Vedeți, ei au avut pe cineva care a adus niște imitații, dar Dumnezeu a spus: „Separați-vă de ei! Să nu intrați în acel sistem organizat! Ieșiți afară de acolo și îi voi nimici!” Și pământul s-a despicat, iar ei au fost înghițiți de vii.

Tu nu trebuie să cunoști mecanica, ci doar dinamica, lucrul care pulsează, care îl face adevărat și va întâlni ținta pe care a promis Biblia că o va întâlni în timpul acesta. Vedeți? Este Cuvântul, deci înapoi la Cuvânt!

Marea mașinărie este pregătită și gata să pornească. Mecanica este deja acolo. Ei au deja sistemul mecanic al unei organizații care va aduce pe pământ așa zisa „pace.” Așa cum face Organizația Națiunilor Unite.

Națiunile sunt unite. Este un timp al unirii. De ce se unesc ei? Pentru pace pe pământ. Ei au făcut aceasta prin organizația Națiunilor Unite, dar n-a mers. Nu poate merge. ONU nu este altceva decât un balon mare purtat de vântul de învățătură al oricărei națiuni. Nu poate funcționa așa.

Nici Consiliul Bisericilor nu poate funcționa, pentru că este o organizație a omului, al cărei sistem este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. „*Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?*” (Amos 3.3). Nu se poate.

Atunci cum este posibil ca penticostalii, Adunarea lui Dumnezeu și celelalte biserici, să se unească cu învățăturile acelea și să umble cu un om care nu este de acord cu principiile Bibliei, cu vindecarea divină și cu puterea lui Dumnezeu? Cum pot merge cei doi împreună dacă nu se învoiesc?

Acesta este ceasul în care suntem și aceasta este marea mașinărie pregătită. Ei au mecanica, așa că le mai lipsește să intre Satan înăuntru cu toată dinamica și să forțeze semnul fiarei. Când va forța aceasta, va funcționa dinamica. Mecanica este deja acolo; ei o au deja.

Dați-mi voie să vă spun ceva: este timpul unirii; este timpul când se unesc bisericile și când se unesc națiunile. Dar este și timpul unirii lui Dumnezeu cu Mireasa Sa. Spun aceasta cu respect și reverență. Eu cred că Mireasa lui Hristos este chemată și pecetluită deja pentru Împărăția lui Dumnezeu. Cred că mecanica este aici și așteaptă doar Dinamica ce o va ridica de pe pământ în slavă, prin răpire. Cred aceasta din toată inima mea. Da, domnilor. Nu știm cum se va întâmpla aceasta, dar se va întâmpla.

El este Dinamica, iar noi suntem doar mădulare ale mecanismului, ale Trupului Său, modelându-ne după Chipul Său, ca să-L vedem unindu-Se cu noi în lucrările Lui și cu darurile Lui de dragoste pe care ni le înmânează înainte de Cina nunții. Noi așteptăm aceasta.

Marea lor biserică este deja unită.

În ce privește Dinamica Bisericii Sale, va fi o reumplere cu Duhul Sfânt, cu care am lucrat într-o mică măsură, în timp ce va veni Piatra din capul unghiului să Se unească cu Trupul. Și când Capul Se va uni cu Trupul, puterea deplină a Duhului Sfânt o va ridica. Chiar și cei morți de ani de zile în Hristos, se vor ridica în frumusețea sfințeniei Lui să-și ia zborul spre cer. Dinamica este Duhul Sfânt.

Dinamica acestui sistem mare pe care l-au construit oamenii, această mașinărie mare, va funcționa într-o zi în Consiliul Mondial al Bisericilor, care-i va forța pe toți...

Voi spuneți: „Când se va întâmpla aceasta...” Atunci va fi prea târziu, fiindcă sunteți deja în el. Fie că vreți, fie că nu, sunteți deja acolo; duhul acela este deja peste voi.

Vântul Duhului suflă de la răsărit la apus și de la mieznoapte la miezăzi, silindu-i pe oameni să iasă afară de acolo și descoperindu-Se oamenilor.

Din cauza aceasta suntem atât de împotriva acestui sistem. Am văzut în tunicul de acolo; am văzut felul în care se comportă femeile, cu acele farduri pe față. V-am spus duminica trecută că știu ce se apropie.

De ce am fost întotdeauna împotriva acestor lucruri? Nu știu. De ce am fost împotriva religiei organizate? Acum înțeleg: este din cauza semnului fiarei. Vedeți? Nu am spus aceasta decât în urmă cu câteva săptămâni.

Ce urmează acum, după ce vedem politica bisericii și după ce Cuvântul a fost pe deplin legitimat? Trebuie să aibă loc următoarea mișcare...

Care a fost următoarea mișcare a evreilor după ce a fost respins El? Biserica a respins Cuvântul; ei nu au vrut să aibă nimic a face cu El și au spus: „*Este un duh rău.*” Dar El era Cuvântul și pentru că le-a cunoscut gândurile, a știut că au zis: „*Este un duh rău.*” Lucrările pe care le-a făcut, l-au legitimat și au dovedit Cine era, dar cu toate acestea ei n-au vrut să aibă nimic a face cu El.

Apoi urmează un guvern, un guvern bisericesc, fiindcă sunt implicate toate națiunile. În zilele acelea un popor păgân a controlat un popor religios, dar acum

totul este religios, așa că trebuie să se ajungă la o lume religioasă. O, până și un orb poate vedea aceasta! Și ce face un orb care vede acest lucru? Iese afară din orbirea lui.

Fiți atenți! Ce vor face cu acest Isus numit Hristos, când va veni acest consiliu mondial? Cu siguranță nu vor vrea să aibă nimic a face cu El, așa că le va rămâne un singur lucru de făcut, la fel ca atunci: să-L răstignească, să-l închidă gura. „Nu va mai fi îngăduit acest lucru!”

Puterea religiei popoarelor nu-i vor lăsa să continue. O slujbă ca aceasta de aici și lucrările acestea, vor fi absolut interzise și oprite, iar dacă nu te vei supune, vei suporta sancțiunile conducerii bisericii. Vedeți chipul fiarei? Oh! Unde am ajuns!

Aceasta urmează; următoarea mișcare este răstignirea Lui. În ce-i privește pe cei care nu se unesc cu ei, vor fi închiși și nu le va mai fi permis să predice. Aceasta este o nouă răstignire, adevărarea Cuvântului promis. Vă vor opri și vor spune: „Nu vă este îngăduit să continuați! Gata cu rugăciunile pentru bolnavi! Nimic din toate acestea! Ori intrați în Consiliul Bisericilor, ori închideți tot!”

Acum înțelegeți de ce sunt împotriva religiei organizate? Pentru că este semnul fiarei. Roma este capul. Acesta este adevărul. Și îi face pe toți să se alătore fiicelor ei – acesta este chipul. Mama a făcut același lucru. Când s-a organizat prima dată Roma? Care a fost prima organizație religioasă? Roma catolică. Dacă cineva vrea să spună că nu este adevărat, să vină la mine și să-mi spună.

Prima organizație, prima biserică organizată vreodată a fost la Niceea și a fost Roma. Da, domnule. Exact aceasta au făcut.

Ce au făcut cei care l-au urmat pe Luther, după ce acesta a murit? Au făcut același lucru ca la Niceea. Ce au făcut după Wesley? Ce au făcut după ce au trecut toate acele mari mișcări? Același lucru; fiicele au făcut exact ce a făcut curva. Exact.

Am aici un text din Scriptură, dar poate ar fi bine să-l las deoparte. Priviți.

Ei au organizat biserica și astăzi au același sistem. Tot ce le lipsește este dinamica, ceva care să-i dea putere, dar cât de curând se va ajunge la o confruntare.

Biserica catolică și biserica protestantă vor deveni prietene. V-am spus aceasta cu treizeci și ceva de ani în urmă. Ele se vor uni. Protestanții nu vor deveni catolici, dar se vor asocia într-o frățietate, sub semnul fiarei.

Același lucru l-a făcut mama Eva când a adus întreaga lume la moarte fizică. Mama Eva! Ascultați! Mama Eva a corupt întreaga rasă umană prin moartea fizică, prin respingerea Cuvântului și acceptarea a ceva asemănător.

Ea a cauzat moartea tuturor, fiindcă a părăsit Cuvântul adevărat, deși s-a îndoit doar de o părticică din El. Doar o mică neacceptare a întregului Cuvânt al lui Dumnezeu a dat naștere fiecărei dureri de inimă și oricărei morți care a fost vreodată pe pământ. Eva a făcut aceasta, mama morții. Vedeți unde am ajuns? Mama morții care nu a crezut chiar tot Cuvântul.

Ea a spus: „Dumnezeu a zis...” iar Satan i-a replicat: „Da, așa este.”

„Dumnezeu a mai zis...” a continuat ea, și Satan i-a răspuns: „Așa este. Într-un fel ai dreptate, dar vezi tu, aceasta nu-i tot. Dacă ai avea ochii deschiși, ai fi...”

Dar Dumnezeu a spus și asta-i tot! Cuvântul! Vedeți cum totul a început doar cu o mică interpretare a Cuvântului, și așa se va și sfârși.

O fiică este rezultatul unirii unei femei cu un bărbat. Acum vine ceva șocant. Moartea fizică este rezultatul unirii dintre mama Eva și Satan, prin faptul că nu a

crezut Cuvântul. Ei s-au unit și astfel a rezultat produsul morții. Vedeți ce este moartea? Rezultatul unirii dintre Satan și Eva.

Eva a avut Cuvântul, iar Satan este împotriva Cuvântului. Și iată că după aproape o mie nouă sute de ani, Satana a admis că avea dreptate: „În timpul sfârșitului va fi atât de aproape,” spune Biblia, „încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.” (Matei 24.24). Vedeți cum se strecoară înăuntru și cum procedează? Exact cum a procedat întotdeauna.

Uniți în necredință, la fel ca la început, împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Ați înțeles?

Ei s-au unit în același fel în necredință împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Ați înțeles? Unirea sub necredință împotriva Cuvântului lui Dumnezeu a adus moartea. Necredința, numai puțin, o părticică din sută la sută, pentru că El cere sută la sută! Asta-i tot.

Priviți fiica lui Dumnezeu, Biserica, Mireasa, care este tot un rezultat al unirii lui Dumnezeu cu Cuvântul Său. Duhul Sfânt unit într-un trup de carne, L-a produs pe Fiul lui Dumnezeu, un produs al neprihănirii lui Dumnezeu, și ni s-a spus că în timpul din urmă va fi la fel ca în zilele Sodomei și Gomorei. Astfel, Mireasa va fi unită cu Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în trup, iar Duhul Sfânt o va pecetlui în Dumnezeu, lăsând necredința afară.

După cum am mai spus, dacă în tine ar fi viața lui Beethoven, ai trăi viața lui Beethoven. Dacă în tine ar fi viața lui Hitler, ai trăi viața lui Hitler, dar dacă în tine este viața lui Hristos, vei trăi ca Hristos și vei face lucrările lui Hristos. Așa este. Dacă Hristos ar fi trăit astăzi, ar fi făcut exact ceea ce spune Cuvântul că ar fi făcut. Și Cuvântul spune că „El este Același ieri, azi și în veci.” De ce nu poate vedea lumea ecleziastică timpul în care trăim? Înțelegeți?

Eva a cauzat moartea fizică, prin faptul că a încercat să strecoare în Cuvânt o erezie a Satanei. Același lucru l-a făcut și biserica la Niceea, Roma, prin faptul că a acceptat o dogmă în locul Cuvântului; și același lucru l-au făcut metodiștii, baptiștii, prezbiterienii, etc.: în fiecare epocă, atunci când a apărut Lumina, ei au respins-o.

Din cauza aceasta au murit luteranii când s-a ridicat Wesley: era o altă epocă, iar când a venit Cuvântul, ei au trebuit să-L accepte sau să moară. De aceea sunt pe moarte pentecostalii acum: epoca este aici. Cuvântul a fost manifestat, este timpul vulturului, al restituirii Cuvântului: *„Înapoi la credința părinților! Înapoi la epoca copiilor!”* Dar ce fac ei? Sunt uniți împotriva Cuvântului și Îl resping, aceasta fiind moartea spirituală.

Dar și Trupul lui Dumnezeu, Mireasa unită, este una. El și Hristos împreună este Duhul care lucrează în trupul Bisericii așa cum a lucrat în trupul lui Isus Hristos, fiindcă ea este parte din trupul Lui. Nu doi, ci una. Ei sunt una! Soțul și soția sa nu mai sunt doi, ci una; și la fel este Hristos și Trupul Lui: sunt una. Același Duh care era în Hristos este acum în Mireasa Sa, în Trupul Său, fiind uniți împreună de întregul Cuvânt. Astfel, Dumnezeu trăiește și Se manifestă prin ea.

Antihristul va spune: „O, eu cred în Hristos; cred Evanghelia, dar... (Ați văzut?), dar zilele minunilor au trecut. Așa ceva nu mai există.” Ați văzut? „O, eu nu cred că trebuie să fii botezat în Numele lui Isus Hristos!”

Dar Biblia spune că ei au făcut-o. Vreau să vină la mine un teolog și să combată aceasta. Tu spui: „Păi, botezul nu are importanță mare!” Atunci de ce a fost scris așa? De ce a avut importanță pentru Pavel? De ce a avut importanță pentru restul?

Biblia spune: *„...îți merge numele că trăiești, dar ești mort.”* (Apocalipsa 3.1), fiindcă *„nu este sub cer niciun alt Nume dat.”* (Fapte 4.12).

Voi îl propovăduiți, vă rugați în Numele acesta, dar când ajungeți la apă, îl respingeți. Cum vine aceasta? Vedeți?

Zilele trecute am vorbit cu un bărbat despre aceasta și el mi-a zis:

„Nu are importanță.”

„Dacă vine cineva la tine și îți spune că a fost botezat în Numele Trandafirului din Sharon, a Crinului din Vale și a Luceafărului de dimineață, vei spune că este în ordine?” I-am întrebat eu.

„Nu, domnule.”

„Și ce faci atunci, îl botezi din nou?”

„Bineînțeles.”

„Și cum îl botezi?”

„În Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.”

„Păi, dacă spui că acestea sunt nume, înseamnă că este același lucru cu botezul în Numele Trandafirului din Sharon, a Crinului din Vale și a Luceafărului de dimineață. Spun aceasta, pentru că „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” sunt titluri.”

„Dar Isus a spus să fie botezați în Numele...”

„Da, exact aceasta a spus, dar nu a zis: „Repeți aceste cuvinte!” ci botezați-i în Numele (în limba engleză și în alte limbi, acest cuvânt are forme diferite pentru singular (name) și plural (names), iar în Biblie scrie la singular: name, adică un singur nume). Deci El a spus Numele (singular), iar Tată, Fiu și Duh Sfânt sunt titluri și nu nume. Ce a spus Petru despre acest Nume? Dar ceilalți? „Domnul Isus Hristos.” Dar Pavel știi ce a spus? „...dacă un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită...” (Galateni 1.8).

În Fapte 19.5, Pavel le-a spus celor ce nu fuseseră botezați în Numele lui Isus Hristos, ce trebuie să facă pentru a primi Duhul Sfânt. Chiar dacă strigau, îl laudau pe Dumnezeu și făceau lucruri mari, el le-a spus că trebuie să fie botezați încă o dată, în Numele lui Isus Hristos. Ei au trebuit să fie botezați din nou, deși fuseseră botezați de Ioan Botezătorul.

În Galateni 1.8, el a spus: „Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!” Da, domnilor. Așa că trebuie să stăm numai pe Cuvânt, pe fiecare Cuvânt.

Nu trebuie să ai mici îndoieli, ci trebuie să fii absolut sigur. Dacă în mintea ta este vreo îndoială, ar fi bine s-o lămurești acum. Nu aștepta până când este prea târziu! Nu aștepta până când ai semnul peste tine, fiindcă atunci nu îl mai poți vedea pe El, pentru că ești deja orbit.

El a orbit Israelul ca să-și poată manifesta Cuvântul, iar acum face la fel cu neamurile, așa că ei intră exact în același lucru ca atunci.

Priviți! Eva a respins Cuvântul și și-a pierdut drepturile. Ce a făcut ea după ce a văzut Cuvântul adevărat de Dumnezeu? L-a respins și astfel și-a pierdut drepturile. Același lucru s-a întâmplat la Niceea, Roma; și exact același lucru îl fac ei acum prin Consiliul Bisericii. Fraților, lucrul acesta s-a întâmplat din Geneza până la Apocalipsa.

Aceasta a făcut Israel, aceasta a făcut Pilat, aceasta au făcut toți, începând de la Eva, până acum. Au respins Cuvântul legitimat și au acceptat o dogmă, ceea ce i-a dus la moartea duhovnicească. Moarte! Cuvântul este propovăduit unor morți. Exact. Aceasta nu va fi pentru Mileniu, ci le este propovăduit chiar acum. Poate înțeleg chiar acum.

Fiii lui Cain au fost rodul necredinței Cuvântului lui Dumnezeu. Ați observat că ei și-au bătut joc de mesajul lui Noe? Prin Cuvântul lui Dumnezeu vestit, Noe a adus judecata promisă, pentru că deși era însoțit de semne vizibile care dovedeau că timpul era chiar acolo, fiii lui Cain și-au bătut joc de el.

La fel se întâmplă astăzi. Așa au făcut și în timpul lui Isus și în toate epocile. Întotdeauna a fost așa. Ei au râs și și-au bătut joc. Dar Cuvântul spune: *„Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor*

și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci, de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” (2Petru 3.3-4).

Așa au făcut fiii diavolului, prin sistemul lor religios, atunci când Cuvântul S-a manifestat printre ei în zilele lui Isus Hristos. Uitați-vă la sistemul religios al poporului evreu (Fratele Branham bate în amvon). Deși poporul evreu știa mai mult decât atât, sistemul lor religios i-a făcut să respingă și să batjocorească Cuvântul lui Dumnezeu pe care spuneau că-L cred.

La fel fac și astăzi. Prin mașinăria sa, sistemul religios a respins făgăduințele pentru timpul sfârșitului, prin faptul că a respins Mesajul și semnul timpului de sfârșit, așa cum a vestit Dumnezeu, Cuvânt cu Cuvânt.

Acest lucru este înregistrat. Chiar dacă mă vor împușca, sau orice mi s-ar întâmpla, nu vor putea opri acest Mesaj. El va merge mai departe, pentru că este înregistrat

și dat mai departe. El a fost legitimat și dovedit pe deplin, prin semne și minuni, prin mecanică, prin Dinamică, prin știință și prin biserică, Dumnezeu însuși dovedind că acesta este timpul.

Printre voi este un Mesaj de la Dumnezeu, un Mesaj însoțit de semnele și minunile timpului. Este Mesajul că Isus Hristos nu este mort, ci trăiește și este Același ca întotdeauna. Acesta împlinește Maleahi 4 și toate celelalte Scripturi spuse de Isus cu privire la timpul din urmă și dovedite chiar și de știință. Poza cu acele cercuri de Lumină și cu Îngerii lui Dumnezeu care au coborât din cer, a ajuns peste tot în lume.

Următorul lucru: ne așteaptă răstignirea. Și cum a spus Isus: *„Și ce voi zice?... Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta?... Dar tocmai de aceea am venit până la ceasul acesta! Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.”* (Ioan 12.27; Matei 6.10).

Aceasta spune din toată inima și Biserica de astăzi: *„Să mă însoțesc cu ceva... Nu, Doamne. Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.”*

Acum observați. Ei au respins Cuvântul făgăduit pentru acel timp, după ce a fost adevărat înaintea lor.

La fel au făcut și astăzi. Acum mă pregătesc să închei. După ce le-a dovedit clar că era Cuvântul identificat, s-a ajuns la o confruntare în care trebuiau să aleagă ori Cuvântul, ori sistemul. Vedeți? Astăzi este la fel: ori aleg Cuvântul, ori aleg sistemul. Acum El este în mâna întregii lumi. Așa este.

Textul meu are multe căi prin care pot construi în jurul lui, dar abia am început. Să nu plecați, pentru că am glumit. Priviți la textul meu. El este baza. Haideți să vedem acasă cum este și să-L analizăm cu lupa.

Isus este în mâinile oamenilor; este în mâinile bisericii. Ce veți face cu acest Isus, numit Cuvântul uns? „Hristos” înseamnă „Cuvântul uns.”

Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu acest Isus, care Se numește Hristos? Ce mișcare să fac? Ce pot face cu acest Isus, numit Hristos?”

Și ce a răspuns mulțimea? Ce a răspuns biserica? „Răstignește-L! Nu mai vrem așa ceva! Oprește-L!”

Aș vrea să vă întreb ceva. Vă puteți imagina vina de pe mâinile lui Oswald, cel care l-a omorât pe președinte? Vă puteți imagina ce sentință va primi dacă se dovedește că el l-a ucis? Credeți că va mai avea cineva milă de el? Sângele președintelui Statelor Unite este pe mâinile lui. Indiferent cât de mult va pleda el și va spune: „Nu am vrut!”, aceasta nu îl va scuza. Curtea Supremă îl va condamna. De ce? Pentru că sângele președintelui este pe mâinile lui. Vă puteți imagina ce simte el? Vreți să fie pe mâinile voastre? (Adunarea spune: „Nu!”).

Cum rămâne cu sângele lui Isus Hristos? Credeți că veți fi iertați după ce a fost adevărit și dovedit pe deplin? Credeți că veți scăpa? Sângele Lui este pe mâinile voastre. Vinoați! Păcătoșule, unde vei fugi să scapi? Ce vei face după adunarea din dimineața aceasta?

Crezi că dacă vei spune: „Păi, nu am vrut să fiu rău!” vei scăpa? Poate și Oswald a spus la fel.

Dacă Curtea Supremă va face dreptate, se va face. Este absolutul națiunii. Întreaga națiune este legată de Curtea Supremă. Oswald a comis o crimă și trebuie să plătească pentru ea. Nu contează că nu a vrut sau că nu aceasta a fost intenția lui, el va plăti oricum pentru ceea ce a făcut.

Dacă Curtea Supremă cere o pedeapsă, de ce credeți că veți avea parte la bara de judecată a lui Dumnezeu, când sângele lui Isus va fi găsit pe mâinile tale? „Ce să fac cu acest Isus, numit Cuvântul uns?” Ai auzit și știi că este Adevărul, pentru că a fost dovedit pe deplin.

Preferați mai bine un ucigaș denominațional al Cuvântului, decât pe neprihănitul Hristos? Ați îndrăzni să-l alegeți pe Baraba, ucigașul Cuvântului, în locul Cuvântului care este Viața? Atunci este pe mâinile voastre.

Când am auzit de asasinarea președintelui Kennedy, mi-a venit pe inimă mesajul acesta și m-am gândit: „Ce va face omul acela? Nu va avea nici o scăpare. Poate acum se trezește și își dă seama ce îl așteaptă.”

Într-o zi te vei trezi și tu. Aici, ascultând o înregistrare sau cu o altă împrejurare, într-o zi te vei trezi și tu, păcătosule, și-ți vei da seama că Sângele Lui este pe mâinile tale și că vei fi condamnat pentru că L-ai omorât pe Fiul lui Dumnezeu. Păcatul tău L-a omorât; necredința ta în Cuvânt, faptul că nu ai vrut să crezi dovada identificării Lui, L-a întristat pe Duhul Sfânt. Și ce crezi că te așteaptă în afară de judecata lui Dumnezeu? Când vei sta înaintea lui Dumnezeu, sângele lui John Kennedy de pe mâinile lui Oswald va fi un lucru minor față de Sângele lui Isus Hristos de pe mâinile tale.

Pilat a întrebat: „Ce să fac cu acest Isus numit Hristos?” El a fost pus pe mâinile lui, iar acum, sângele lui Isus Hristos este pus din nou pe mâinile acestei adunări; este pus pe mâinile acestei națiuni și a tuturor națiunilor unde au ajuns aceste înregistrări și unde s-au făcut lucrări dovedite și adevărate de Dumnezeu. Ce veți face acum cu acest Isus numit „Același ieri, azi și în veci”? Sunteți gata să vă puneți de partea Lui? (Adunarea spune: „Amin!”).

Ca în cazul lui Pilat, vă rămân trei lucruri pe care le puteți face. Pilat le-a încercat pe toate trei și totuși L-a răstignit. Apoi a încercat să-L dea jos de pe mâinile Lui, dar odată ce este pe mâinile tale, rămâne acolo. Pilat a încercat trei lucruri, dar

toate au dat greș.

Noi trebuie să admitem faptul că El este pe mâinile noastre. Noi L-am văzut în Cuvântul Său legitimat și știm că este Același ieri, azi și în veci. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin.”).

Eu nu vorbesc numai adunării de aici, ci și milioaneilor de oameni care ascultă sau vor asculta această înregistrare. Oriunde vă aflați pe glob, El este pe mâinile voastre, fiindcă știți că acesta este Adevărul. Dacă nu știți, sunteți orbi și nu puteți vedea Cuvântul; nu Îl puteți vedea pe Dumnezeu în Cuvânt. Ce veți face cu El?

Pilat a încercat să scape de El, dar noi trebuie să ne confruntăm cu faptele noastre. Și Pilat a trebuit s-o facă, pentru că a știut și a auzit.

Tu zici: „Eu n-am văzut nimic din acele lucruri!” Este adevărat, dar ai auzit azi și acum.

Pilat voia să-l vadă făcând o minune sau un truc înaintea lui, dar El nu făcea trucuri, ci făcea numai ce Îi spunea Dumnezeu să facă.

Voi ați auzit că credința vine în urma auzirii. Credeți și îndepărtați-vă de acele lucruri, ca să nu aveți sângele Lui pe mâinile voastre! Nu uitați că noi trebuie să ne confruntăm cu faptele noastre. Pilat a făcut-o și la fel o facem noi. El a fost identificat pe deplin, așa că gândiți-vă că sunteți cu sângele unui Om pe mâinile voastre!

Uitați-vă la un pilot de avion. El trebuie să verifice toate aparatele. De ce? Ca să nu aibă pe mâini sângele cuiva. El verifică absolut fiecare aparat care poate fi verificat. Poate mulți dintre voi ați fost cu avionul și ați văzut cum se zguduie la sol. El dă tot ce poate ca să vadă dacă totul este în ordine. Dacă nu este ceva în

ordine, motorul va tuși sau chiar va muri. Dar el îl verifică din nou, chiar dacă mai trebuie să întârzie puțin.

Așa ar trebui să facă și biserica: să verifice, iar și iar și iar. Noi așteptăm venirea Lui și suntem treji și în așteptarea decolării, de aceea ar trebui să verificăm totul cu Cuvântul, nu cu ce a spus cineva. Fii sigur că ai o experiență personală cu Hristos! Verifică iar și iar și iar. De ce? Sângele omului este pe mâinile tale, deci este mai bine să verifici.

Uitați-vă la un doctor înainte de operație. În dimineața aceasta avem printre noi câțiva doctori. Ce face doctorul înaintea operației? Verifică radiografia, analizează rezultatele la sânge, verifică inima și toate celelalte și abia după aceea se face anestezia. Se verifică fiecare instrument și se sterilizează ca să nu fie microbi pe ele. El verifică totul pentru că vrea să știe că toate sunt în ordine.

Dar tu, păcătosule, ce simți? Cum te simți să știi că ai pe mâinile tale sângele unui Om; că ai responsabilitatea unui pilot sau a unui doctor? Ce faci dacă ai pe mâinile tale sângele unui om?

Când un judecător trebuie să dea o sentință, citește acele cărți, le citește și le recitește ca să vadă orice amănunt, fiindcă trebuie să pronunțe sentința. Pentru că are pe mâinile sale sângele unui om, el trebuie să găsească în acele cărți o justificare.

Dar cum rămâne cu noi, cei care L-am văzut identificat ca fiind Același ieri, azi și în veci? El este aici; este pe mâinile noastre. Este pe mâinile voastre! Ce vă veți face? „Ce să fac cu acest Isus care este Hristos cel uns?”

Poate zici: "Cum pot să știu că este El?"

Privind făgăduința acestui ceas, timpul în care trăim. Aici sunt scrise anumite lucruri care trebuie să se întâmple când este El aici. Ce? Același Hristos uns, Cuvântul uns. Ce veți face cu El? Îl veți vinde pentru o denominațiune?

Dar Pilat ce a făcut? A încercat să se spele pe mâini de El spunând: „Este în ordine!”

Poate zici: „Sărmanul Pilat!” Mulți îl cred justificat în decizia lui, dar nu a fost. El era pe mâinile lui. Pilat a auzit Mesajul și a văzut Cuvântul, deci El era pe mâinile lui. Și la fel este astăzi pe mâinile voastre. Așa este.

Ce a încercat să facă el? A încercat să spună: „Păi, este un Om bun, nu găsesc nici o vină în El.”

Acesta este și răspunsul multora de astăzi: „O, nu este nimic greșit cu Cuvântul! Cred că este în ordine. Biblia este în ordine, dar noi credem ce spune biserica noastră. Denominațiunea noastră nu este de acord cu aceasta.” Ați văzut? Este o categorie de oameni care încearcă să-L spele jos de pe mâinile lor.

„Nu găsesc nimic greșit în Cuvânt. Pentru apostoli a fost în ordine, dar noi trăim în alt timp. Noi nu trăim în zilele apostolilor, de aceea nu trebuie să facem ce au făcut ei. Nu trebuie să botezăm ca ei, fiindcă trăim în alt timp. Duhul Sfânt a fost dat numai pentru ei.”

Evrei 13.8: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci!”* Îl pune înapoi pe mâinile voastre. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon). Nici o scăpare! El este adevărat pe deplin ca fiind Același ieri, azi și în veci. Nu aveți scăpare! Nu-L puteți pasa într-o altă epocă, pentru că Evrei 13.8 vă condamnă gândirea și Îl pune din nou pe mâinile voastre. Astfel, Isus este pe mâinile voastre, așa cum a fost pe mâinile lui Pilat.

Tu spui: „Dar eu nu știu!” Atunci de ce asculți?

Pilat era un păgân și la fel soția lui, dar ca să fie drept, Dumnezeu i-a trimis soției sale un vis și a spus: „*Să n-ai nimic a face cu Neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.*” (Matei 27.19). Aceasta s-a întâmplat dimineața.

Când a auzit aceasta, Pilat a zis: „Dacă este așa, am să mă spăl pe mâini de El.” Dar nu a putut. Nici voi nu puteți, așa că luați aminte la avertismentul lui Dumnezeu!

Evreii au strigat: „*Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.* Noi preferăm să ne încredem în preoții noștri și în sistemul nostru, decât să ne încredem în El.” (v. 25). Ați văzut?

Noi toți va trebui să ne confruntăm cu situația aceasta, păgâni sau nu, necredincioși sau metodiști, bapțiști, prezbiterieni sau orice ați fi. Toți trebuie să vă confrunțați cu această întrebare, fie că vreți, fie că nu. Este pe mâinile voastre. Ce veți face cu El?

Acolo au fost și cei care au încercat o altă schemă: ei au încercat să-i paseze problema lui Cezar.

Pilat a spus: „Eu nu vreau să am nimic a face cu El. Este doar un Om. Nu L-am văzut niciodată făcând vreo minune, dar sunt mulți care mărturisesc pentru El; de aceea cred că este un Om bun. Eu personal nu vreau să am de-a face cu problema aceasta, și ca dovadă am să mă spăl pe mâini. Aduceți-mi apa, iar voi veți depune mărturie pentru mine!” Da, dar și Dumnezeu pune mărturie și El era pe mâinile lui.

Așa este și pe mâinile voastre. Nădăjduiesc că înțelegeți despre ce vorbesc. Și nu

doar voi, ci toți cei care ascultă înregistrarea. El este pe mâinile voastre. Ce veți face cu El, cu acest Isus numit Hristos? Hristos este Cuvântul uns. Înțelegeți? Ce veți face cu El? Este Mesajul timpului, iar timpul este aici, lucru adevărat de Biblie și de Dumnezeu. Ce veți face cu El? Este pe mâinile voastre. Cazul lui Oswald va fi unul minor față de al vostru, chiar dacă ești predicator sau orice altceva.

Evreii aceia erau preoți, rabini, învățători, oameni sfinți, etc., dar El era pe mâinile lor. El era Cuvântul, Mesajul lui Dumnezeu pentru acel timp, dar ei nu L-au putut vedea. Numai cei aleși L-au putut vedea, cei care au crezut.

Noi toți trebuie să stăm față în față cu Mesajul. În fiecare epocă a fost așa. Începând de la Adam și Eva înapoi, în zilele lui Noe, în timpul lui Daniel, Belșațar și Nebucadnețar, în timpul lui Hristos și până în zilele noastre, a fost același Cuvânt ieșit de la Dumnezeu. Nu crezurile, nu denomițiile, nu dogmele, ci Cuvântul, și El a fost împotriva acestor lucruri, așa că acum este pe mâinile voastre.

Unii au urmat schema lui Pilat și L-au pasat la altcineva. Pilat a zis: „Știți ceva? Eu îl spăl de pe mâinile mele cu apa aceasta! Trebuie să fac ceva cu El. Ce să fac cu El? Îl voi trimite la episcopii de la cartierul general.” Da, da.

Aceasta încearcă ei să facă și astăzi. Înțelegeți?

Ei L-au trimis la Cezar, dar aceasta nu L-a luat jos de pe mâinile nimănui. Dar ce a făcut? I-a înfierat mai tare, pe fiecare individual.

Tu spui: „Păi, eu aș accepta aceasta, dacă ar fi de acord și denomiția mea.” Denomiția ta este în Consiliul Bisericii și este condamnată. Cum să-L poată accepta? Aceasta se răsfârge asupra ta. Nu contează ce spune denomiția ta, ci ce spui tu. Ei L-au respins, tu ce vei face cu El? Aceasta este întrebarea, pentru că nimic nu-L șterge jos de pe mâinile tale.

El a fost adeverit pe deplin; a fost identificat ca fiind Cuvântul făgăduit al acestui timp. Nu Cuvântul făgăduit pentru timpul lui Luther. Acela a fost pentru atunci, pentru epoca reformei. După cum știți cei care ați auzit Cele șapte Peceți, când a început epoca reformei s-a ridicat făptura cu chip de om, dar acum este făptura cu chip de vultur, iar fiara s-a ridicat să facă provocarea astăzi.

Cine îndrăznește să spună că acesta nu este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, când El L-a vorbit aici mai dinainte și L-a legitimat în Arizona, chiar știința dovedind că este Adevărul. Cartea aceasta este deschisă și așteaptă ca Pecetea a șaptea să fie identificată la venirea lui Hristos.

Deci Hristos este pe mâinile voastre și trebuie să faceți ceva cu El. Dar nu-L puteți da jos. Nu, domnilor. Nu este posibil nici să fie pasat la altcineva, ca să spun așa.

Tu spui: „Frate Branham, mama a aparținut la biserica aceasta și dacă biserica mea îl va accepta, îl voi accepta și eu.” Mama ta a trăit în alt timp, acum este vorba de tine. Uită-te de unde a ieșit ea afară ca să fie cum este acum! Dar cu tine cum rămâne? Vezi?

Tu spui: „Mama a fost pentecostală și a făcut asta și asta. A ieșit dintr-o organizație,” dar eu te întreb încă o dată: Cu tine cum rămâne?

În această categorie găsim mulți oameni educați. Știu că voi răni pe cineva de aici, dar nu o fac intenționat, iar dacă totuși cineva este rănit, ar trebui să vină la altar să se pocăiască. Spun aceasta în dragoste dumnezeiască.

Când a stat în fața acelor farisei, Isus le-a zis: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.*” (Ioan 8.44). Voi cereți îndurare pentru cei care L-au răstignit la cruce. Vedeți, El nu era supărat pe ei. I-a numit „*pui de năpârci*” și în toate felurile, dar la cruce s-a rugat pentru ei. El n-a vrut să-i supere, dar trebuia să-i facă să vadă greșeala pe care o făceau.

Astăzi este exact la fel: oamenii pasează problema la altcineva. Noi încercăm s-o pasăm la fel ca Adam și Eva. Adam a spus: „*Femeia pe care mi-ai dat-o...*” dar aceasta nu a fost o scuză pentru el. La rândul ei, Eva a spus: „*Șarpele m-a amăgit. El m-a înșelat și am avut o legătură sexuală. El a făcut aceasta!*” dar aceasta nu a scăpat-o, ci au mers amândoi la judecată. Da, domnilor.

Nimeni nu poate spune: „Dacă denomițațiunea mea va crede aceasta, voi crede și eu, pentru că am fost în această denomițațiune...” Aceasta nu înseamnă nimic. Evreii au făcut același lucru, iar tu faci la fel.

În această categorie intră mulți oameni de seamă, de cultură. Noi numim cultură ceea ce a produs Satan pentru Eva: puțină înțelepciune. El i-a zis: „Ochii tăi nu sunt deschiși, de aceea nu înțelegi toate lucrurile.” Ea cunoștea numai Cuvântul și Îl văzuse pe Dumnezeu adevărind acel Cuvânt, ceea ce ar fi trebuit să fie suficient. Dacă ar fi stat în Cuvânt, ea ar fi rămas în Viața veșnică, dar în clipa când L-a încălcat a intrat în partea care spunea că în ziua în care Îl va încălca, va muri. Și când L-a încălcat, a murit. Așa este. (Geneza 3.3-5).

Noi avem aici Cuvântul adevărit al lui Dumnezeu, dovedit de Duhul, care ne spune că El ne-a primit și ne-a dat botezul Duhului Sfânt. Noi suntem botezați în Numele lui Isus Hristos și avem aceeași Evanghelie, aceeași slujbă și chiar același Stâlp de Foc vizibil printre noi și făcând aceleași semne și minuni, ceea ce înseamnă că nu există nici o scuză pentru nimeni.

Exact aceasta a spus Biblia că se va întâmpla în zilele din urmă: prin slujba din Maleahi 4, copiii se vor întoarce la credința părinților. Imediat după aceea, cei neprihăniți vor călca peste cenușa celor tăi, fiindcă întreaga lume va fi arsă. Atomii stau și așteaptă în bombele de pe raft.

Ați văzut ce a făcut Germania imediat după ce a aflat că președintele nostru a fost asasinat? Și-au pus armele împreună, fiindcă acesta era modul prin care putea fi oprită Rusia. Kennedy le spusese că atunci când vor încerca să facă aceasta, îi va

mătura de pe fața pământului. Rușii au crezut că pot obține conducerea, dar nu a venit încă timpul. Înțelegeți?

Sunt predicatori și evangheliști inteligenți care încearcă să-L paseze la altcineva.

De ce nu a spus Pilat: „Un moment! Soția mea a venit la mine, și chiar și eu am auzit multe mărturii despre Tine, de aceea sunt interesat și așa vrea să Te cunosc. Doamne, ce trebuie să fac ca să am Viața veșnică? Acum ești pe mâinile mele. Ce așa putea face? Ești Mesia? Ești Împăratul iudeilor?” El a zis: „Eu nu găsesc nici o vină în Omul acesta, așa că mă spăl pe mâini de El.”

Isus i-a răspuns, dar el nu a putut primi. De ce? Pentru că îi scădea prestigiul. De aceea s-a gândit să-L trimită la marele preot să facă ceva cu El. Ați văzut?

Astăzi este din nou aceeași provocare. Ce vei face cu El, cu Cuvântul? De ce să-l întrebi pe prezbiter, pe episcop sau pe altcineva, dacă poți face botezul sau dacă poți face asta sau cealaltă? El ți-ar spune: „Sigur că nu!” iar dacă o vei face totuși, vei fi dat afară. Vedeți?

Acest lucru ar scădea prestigiul oamenilor. Pilat L-a pasat la Cezar, dar ei nu s-au pus de partea Lui. Apoi, Cezar L-a pasat din nou în mâinile lui Pilat. Astfel, ei încearcă să-L paseze căpeteniilor lor denominaționale, dar aceasta nu va merge. Acest truc n-a mers niciodată și nici nu va merge. Nu a mers cu Pilat, nu va merge cu voi și nu va merge cu nimeni.

Deci, ori Îl accepti, ori Îl respingi. Nu-L poți spăla de pe mâinile tale și nu-L poți pasa unui sistem sau altcuiva. Trebuie să te confrunți cu decizia. Deci ce vom face?

Și Pilat s-a confruntat cu același lucru. El a zis: „Aduceți niște apă și Îl voi spăla de pe mâinile mele.” Dar când S-a întors la el, tot a trebuit să-L judece. Aceasta nu l-a

scuzat. El a încercat să spună: „Dacă nu pot să-L dau jos de pe mâinile mele, am să-L trimit la Cezar, să fie pe mâinile lui.” Dar a fost trimis din nou la el.

Aceasta se întâmplă cu fiecare individ în parte. Ce vă veți face? Nu contează ce face mama, tata, păstorul sau fratele Branham. El este chiar acum pe mâinile tale. Ce te vei face cu acest Isus numit Hristos, fiindcă ai sânge pe mâini și este sângele lui Dumnezeu. Ce faci? Înțelegeți că ești vinovat de răstignirea Lui?

Tu poți să-L răstignești acceptând un crez sau altceva, sau spunând: „Păi, am să-L pasez mai departe, pentru că nu vreau să am de-a face cu așa ceva.” Nu poți face aceasta pentru că El este pe mâinile tale. Așa este. „Am să uit de aceste lucruri.” Nu se poate, fiindcă El este încă pe mâinile tale. „Păi, păstorul meu ne-a învățat așa.” Aceasta nu te scuză și se întoarce drept pe mâinile tale. Ori Îl accepți, ori Îl respingi, este alegerea ta.

Isus le-a zis fariseilor din vremea aceea: „Farisei orbi!” iar astăzi ar spune la fel: „Învățători orbi, voi nu puteți deosebi vremurile și comunismul. Vă luptați atât de mult cu aceasta și știți că Dumnezeu a ridicat acest lucru ca să vă distrugă.” Vedeți, ei nu cunosc Scriptura. Toate subiectele de discuție sunt numai împotriva comunismului, încât deja mi-e greață să-i mai ascult. Desigur, și eu sunt împotriva lui. Sigur că sunt, dar sunt mai împotriva oamenilor care Îl resping pe Isus Hristos, Cuvântul.

Fie că ești predicator sau nu, tu ești mai dator față de Hristos decât este acel comunist față de cauza lui. Acela este un neștiutor și nu știe nimic despre El, dar tu ar trebui să știi. Tu poți deosebi timpul comunismului, dar nu poți deosebi semnul timpului în care trăiești.

Isus le-a zis fariseilor: „*Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.”*”

Și dimineața, ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.” Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?” (Matei 16.3). Acolo era Mesia și ei Îl respingeau.

Noi vorbim despre comunism și de aceste lucruri, dar semnul timpului nu-l vedem, ci privim peste el. Toți se unesc în necredință, dar nu înțeleg și nu văd semnul timpului despre care vorbește Biblia. Înțelegeți ce vă spun? (Adunarea spune: „Amin!”). Haideți să încheiem, pentru că este deja târziu.

Cei de astăzi fac la fel ca părinții lor, dar decizia trebuie luată. Voi trebuie s-o luați într-un fel sau altul. Înțelegeți? Ce vei face, pentru că astăzi are loc răstignirea din nou a Cuvântului? Răstignirea Cuvântului se apropie. El va fi răstignit și adevărarea Cuvântului oprită de dragul denominațiilor, așa cum a făcut Pilat care a încercat să-L paseze altcuiva. Ce vei face, ca individ, cu acest Cuvânt uns numit Hristos? Este Același Hristos care a uns Cuvântul din timpul lui Noe. Același Hristos, Pomul care a fost în grădina Eden, Pomul pe care l-a părăsit Eva ca să mănânce din pomul morții. La fel s-a întâmplat în timpul lui Noe, în zilele prorocilor și în zilele lui Hristos.

Și astăzi este la fel. De fiecare dată când s-a împlinit acest lucru, ei au luat motivele lor denominaționale și așa mai departe și înțelepciunea lumii în locul Cuvântului uns al lui Hristos. Ce te vei face ca individ?

Pilat nu l-a putut spăla niciodată de pe mâinile sale, și nici voi nu veți putea dacă încercați trucurile lui. Știți ce s-a întâmplat în final cu Pilat? Și-a pierdut mințile.

În Elveția este un iaz cu apă unde în fiecare an, în Vinerea mare, se adună mii de oameni, pentru că legenda spune că acolo s-a sinucis Pilat. Se spune că în fiecare Vinere mare la ora trei, apa devine albastră și începe să bulbucească acolo unde a fost trupul lui. El l-a refuzat și l-a respins și are încă pe mâini sângele Lui.

Nu-L poți spăla de pe mâinile tale. Nu este destulă apă și săpun ca să-L cureți jos. Ce vei face cu El pentru că este pe mâinile tale?

Tu poți face un singur lucru. Dacă nu poți să-L speli de pe mâinile tale, nici să scapi de El, pasându-L altcuiva, și nici să treci nepăsător mai departe, mai rămâne un singur lucru: să-L accepți în inima ta. Numai așa poți scăpa. Astfel, Îl poți lua jos de pe mâinile tale și să-L pui în inima ta, sau poți să-L lași pe mâinile tale și să stai la judecată. Tu ai această posibilitate.

Sfârșitul lui Pilat a fost groaznic, și la fel va fi al celor care-L resping: *„Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului;*

căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?” (Apocalipsa 6.16-17). Vedeți, rugăciunile lor sunt prea târzii.

Ce credeți că va face Oswald când va ajunge în fața Curții Supreme și va vedea acei ochi mânioși ațintiți asupra lui? El știe ce urmează: va ajunge ori în camera de gazare, ori cu o frânghie în jurul gâtului, și trebuie să facă față.

Dar dacă ajungi înaintea Lui cu Sângele respins pe mâinile tale? Știi că te așteaptă iadul și pierzarea veșnică. Atunci vei striga la munți și la stânci, dar rugăciunea ta nu va fi ascultată. În Evrei 10.26-27 scrie: *„Căci, dacă păcătuim cu voia...”* Păcatul este necredința. *„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului...”* Vedeți, este suficient să știți despre Adevăr. *„...nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate,*

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți.”

Dacă ne-a fost prezentat Adevărul și nu vrem să-L credem, nu va mai fi nici milă și nici îndurare.

Ce ziceți, păstorilor care ascultați această bandă? Dar tu, membrule al bisericii? Ce veți face dacă nu credeți? Voi nu-L puteți spăla de pe mâinile voastre și nu-L puteți pasa la sediu, pentru că va veni drept peste voi. Cum vei sta în ziua aceea, pentru că ai auzit? El este ori pe mâinile tale, ori în inima ta. Ori una, ori alta. Dumnezeu să ne ajute.

Ce credeți că este în inima unui ucigaș? El se trezește după ce a făcut fapta, când este prea târziu. Oswald a avut șansa lui. El s-a născut liber, era un american liber, dar și-a vândut dreptul de întâi născut pentru ruși, iar aceasta s-a întors împotriva lui. El s-a căsătorit cu o rusoaică și a devenit un liber cugetător al Partidului Comunist din Cuba.

Să gândești liber. Dar ce vei face cu Isus numit Hristos? Tu nu ești un liber cugetător, nu există așa ceva, ci trebuie să aveți gândul care era în Hristos.

Să ne rugăm.

În dimineața aceasta eu am stat în mijlocul vostru și v-am vorbit. Dacă sunteți aici și știți că nu sunteți în ordine cu Dumnezeu și că nu sunteți născuți din Duhul Lui... Poate zici: „Eu am mărturisit.” Nu despre aceasta vorbesc. Te-a primit Dumnezeu? Tu zici: „Am făcut o mărturisire și cred.” Și Pilat a mărturisit: „Da, sigur că am mărturisit. Ce să fac cu neprihănitul acesta?” Dar nu poți să-L speli jos de pe mâinile tale în felul acesta. Nu, nu!

Ce vei face cu El dacă nu ești un creștin născut din nou și dacă Duhul Sfânt nu trăiește în tine să-ți călăuzească viața? Nu vrei să-L accepți chiar acum? Nu-ți vei putea spăla niciodată mâinile. Acest Mesaj îți va răsuna în urechi până îți va ajunge în inimă că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Dacă în dimineața aceasta sunt în audiență oameni care își dau seama că au greșit, ați vrea să ridicați mâinile? Nu avem loc să facem o chemare la altar, fiindcă este aglomerat, dar spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, să mă ajute Dumnezeu.” Dumnezeu să te binecuvânteze, am văzut mâna ta. „Știu că sunt vinovat și Îl vreau în inima mea, nu pe mâinile mele.”

Ridicați mâinile și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Văd cam patruzeci de mâini ridicate.

Vă cheamă astăzi

Vă cheamă astăzi.

El vă cheamă, Isus vă cheamă.

El vă vorbește acum.

Ai păcătuit atât de mult încât inima ta este împietrită și nu-L mai auzi? Odată L-ai auzit sigur, ca băiat sau fetiță și ai avut dorința s-o faci, dar L-ai pus deoparte și totul a devenit mai tare și mai tare, până s-a împietrit de tot. Acum nu-L mai poți auzi? Ești în situația în care este Oswald în dimineața aceasta? Cum poți scăpa?

Mai este cineva pentru care să mă rog înainte de încheiere? Toți cei care n-au ridicat mâna, oriunde ar fi în clădire, pe coridoare, pe lângă ferestre, etc., să spună: „Frate Branham, când ai spus aceste ultime cuvinte, am simțit că...” Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără. Mai este cineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine de acolo. Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete. Și pe tine, fetiço. Da, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și pe domnul acela din spate. Da.

În timp ce murmurăm încet: „Isus te cheamă,” aş vrea să vă gândiți și să spuneți: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul. Sunt doar un membru al bisericii, dar Te vreau. Ajută-mă, Te rog, pentru că vreau să Te slujesc. Am ridicat mâna pentru că vreau să Te primesc în inima mea.” Vreți să faceți aceasta în timp ce vom cânta?

Vă cheamă astăzi

Vă cheamă astăzi.

Rugați-vă cum știți și spuneți: „Doamne, sunt vinovat. Sunt un păcătos și sângele Tău este pe mâinile mele, dar nu vreau să mai fiu așa. N-am putut să-L spăl jos deși am încercat atâția ani. Nu Te voi respinge ca Pilat, și nu Te voi trimite la altcineva, pentru că Te vreau chiar acum în inima mea. Te văd stând chiar în fața mea și pășesc drept spre Tine, prin credință, cu convingerea că mă vei ierta și că de acum înainte vei fi în inima mea.”

Rugați-vă cu toții.

Isus te cheamă,

El te cheamă astăzi blând.

(Fratele Branham murmură cântecul).

Tată ceresc, mesajul acesta micuț s-a terminat. În dimineața aceasta s-a ținut judecata și îngerii sunt adunați în cameră. Marele Duh Sfânt adeverește că Isus Hristos este încă viu și că El este Izvorul Vieții veșnice. Mormântul nu L-a putut ține, așa că a ieșit din iad, din mormânt, și S-a dus în cer, iar astăzi este printre noi.

Crezurile și denomiuațiunile noastre i-au legat pe mulți oameni; păcatul i-a legat, dar astăzi vor să fie liberi. În loc să se scape de El, ca Pilat, ei au ridicat mâinile și au spus: „Doamne Isuse, vino în inima mea, pentru că nu Te voi mai îndepărta. Nu pot. Tu ești încă pe mâinile mele. M-am spălat și m-am spălat, dar nu s-a dus. Acum Te-am primit și Te vreau în viața mea. Doamne, Te primesc în viața mea! Iartă-mi păcatele, primește-mă în Împărăția Ta și dă-mi credință să cred că Tu m-ai primit, Tată.” Dă-ne aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce aveți capetele plecate, spuneți: „Dumnezeule, ajută-mă să fiu sincer. Știu că ai făgăduit și ai spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24). Și: *„...pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.”* (Matei 10.32). Aici este adevărata interpretare a cuvintelor din Ioan 5.24: *„Cine **înțelege** cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu vine la judecată.”* Tu nu vei ajunge la judecată, ca Oswald, ci *„ai trecut de la moarte la viață.”*

Spuneți: „Doamne, nu știu cum, nu știu de ce, dar cred că s-a întâmplat. Toată necredința mea a dispărut și cred din toată inima mea, așa că pot spune, fără nici o rețineră, „Amin” la fiecare Cuvânt pe care Îl spui și Îl accept chiar acum. Eu cred.”

Țineți-vă capetele plecate. Voi, care mai înainte ați ridicat mâna și vedeți prin credință chipul lui Hristos stând acolo, chip după care ar trebui să fiți făcuți și voi, să umblați prin credință și să credeți că păcatele vă sunt iertate. De azi înainte sunteți gata pentru botezul creștin și să umblați în Hristos. Vreți să ridicați mâna ca mărturie și să spuneți: „Pășesc prin credință și cred din toată inima.”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Asta-i bine. „Îl accept fără să mai fac nimic.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Se pare că toți pe care i-am văzut, au ridicat mâna și au spus: „Eu L-am acceptat.”

Vedeți, voi nu ați fost niciodată buni și nu puteți fi buni, dar Isus a murit pentru oamenii care nu sunt buni. „Ce trebuie să fac, frate Branham?” Doar acceptă ceea ce a făcut El pentru tine. Pastore, cred că bazinul este deschis, așa-i? (Fratele Neville spune: „Da.”). Deci, dacă vreți să fiți botezați, este în ordine.

Dacă ați acceptat să fiți botezați în titlurile: „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” vă spun cu respect, că după părerea mea nu ați fost botezați, pentru că nu ați împlinit ceea ce a spus El.

El a spus: „...botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.” Isus nu a spus: „Chemați aceste titluri sau denumiri.” În Biblie nu s-a făcut niciodată așa, ci au fost botezați așa cum a poruncit Isus: „În Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt,” care este Domnul Isus Hristos.

Petru, care avea cheile, a spus același lucru, și la fel toți ceilalți apostoli și întreaga Biserică. Aceasta s-a întâmplat până la Conciliul de la Niceea, când s-a format prima organizație: biserica romano-catolică, și când titlurile au luat locul Numelui. Astfel, tu ești botezat ori în învățătura romană a denominațiunii, ori în Numele lui Isus Hristos. Ori una, ori alta. El este pe mâinile voastre și nu puteți să-L spălați jos.

Acum îl rog pe pianist să cânte cunoscutul imn: „Credința mea privește spre Tine.”

Credința mea privește spre Tine,

O, Mielule de la Calvar,

Mântuitorule divin.

Ascultă-mă când Te rog

Și ia toată vina mea,

Și începând din această zi

Să fiu deplin al Tău.

Nu plecați! Stați plini de respect în picioare și ridicați mâinile spre El. Apa va fi gata imediat. Dacă nu puteți face botezul acum, vom boteza și mâine. Gândiți-vă la mâinile voastre și spălați-vă de ce aveți pe ele. Singurul mod în care o puteți face este să fiți spălați în sângele lui Isus Hristos. Priviți la El!

Decizia vă aparține. El este gata să fie judecat; Cuvântul este gata să fie răstignit; Hristos este gata să fie judecat. Ce vei face cu Isus numit Hristos? Plecați-vă inimile. (Fratele Branham începe să murmure imnul: „Credința mea privește spre Tine.”

Gândiți-vă serios, prieteni. S-ar putea ca numele tău să fie ultimul nume scris în Carte. Gândiți-vă serios pentru că suntem la sfârșitul timpului. Este printre noi cineva care L-a refuzat?

Să nu uitați că s-ar putea să nu mai aveți o altă ocazie. Pilat nu a mai avut altă posibilitate. El a încercat să se salveze, dar nu a putut, pentru că sângele era pe mâinile lui. Ce vei face cu Cuvântul uns pentru această zi, numit Hristos?

- Amin -